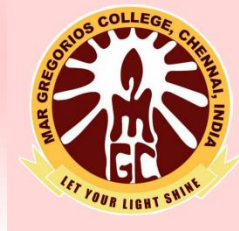

MAR GREGORIOS COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Block No.8, College Road, Mogappair West, Chennai – 37

Affiliated to the University of Madras
Approved by the Government of Tamil Nadu
An ISO 9001:2015 Certified Institution

DEPARTMENT OF TAMIL

SUBJECT NAME: NATTUPPURAVIYAL

SUBJECT CODE: ALE6A

SEMESTER: VI

PREPARED BY: PROF.C.MAGENDIRAN

நாட்டுப்புறவியல் – அலகு 1

நாட்டுப்புறவியல் வளர்ச்சி வரலாறு – ஏட்டிலக்கியத்தில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் செல்வாக்கு

அறிமுகம்

நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாடுகளையும் நம்பிக்கைகளையும் இலக்கியங்களையும் ஆராயும் இயலே நாட்டுப்புறவியலாகும். ஒரு நாட்டின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் குறையையும் நிறையையும் தெளிவாகக் காட்டுவன நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள். மக்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், பழமையான எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படையாகக் காட்டும் கண்ணாடியாகும். நாட்டுப்புற மக்களது உணர்வுகளையும் கவிதை புனையும் ஆற்றலையும் கற்பனை வளத்தையும் நாட்டுப்புற பாடல்களிலே காணலாம். இவைகள் ஏட்டில் ஏறாவிடினும் எழுத்திலே வராவிடினும் பாட்டிலே இடம்பெறா விடினும் நம் நெஞ்சிலிருந்து மட்டும் நீங்காது நிற்கும்.

Folklore என்பது Folk, Lore என்ற இரு சொற்கள் இணைந்ததாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் **Folk** என்ற சொல் விவசாய மக்களைக் குறித்து, பின்னர் படிப்பறிவில்லாத நாட்டுப்புற மக்களைக் குறித்தது. **Lore** என்பதற்கு *மரபுச் செய்தித் தொகுதி* என்றும் *வழக்காறு* என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். Folklore நாட்டுப்புற மக்களின் அறிவு எனப்பொருள்படும். நாட்டுப்புற வழக்காற்றை Folklore என்றும் நாட்டுப்புற வழக்காற்றை ஆராயும் ஆய்வை Folkloristics என்றும் கூறலாம்.

நாட்டுப்புற இலக்கியமானது மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ எதைக் கற்றதோ அதைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகும் என்கிறார் எஸ்பினோசா என்னும் அறிஞர்.

நாட்டுப்புறவியலின் வகைப்பாடு

1. நாட்டுப்புறவியல்

நாட்டுப்புற இலக்கியம்

(Folk Literature)

1. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
(Folk Songs)
2. நாட்டுப்புறக் கதைகள்
(Folk Tales)
3. நாட்டுப்புறக்கதைப்பாடல்கள்
(Folk Ballads)
4. பழமொழிகள்
(Proverbs)
5. விடுகதைகள்
(Riddles)
6. புராணங்கள்
(Myths) முதலியன

நாட்டுப்புறக்கலை, நம்பிக்கைகள்

(Folk Arts, Beliefs etc.)

1. நாட்டுப்புறக் கலைகள்
(Folk Arts)
2. நாட்டுப்புறக் கைவினைப் பொருட்கள்
(Folk crafts)
3. நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள்
(Folk Beliefs)
4. நாட்டுப்புற பழக்கவழக்கங்கள்
(Folk customs and habits)
5. நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள்
(Folk gods)
6. நாட்டுப்புற விளையாட்டுகள்
(Folk games)
7. நாட்டுப்புற மருத்துவம்
(Folk medicine) முதலியன

2. நாட்டுப்புறவியல் (வில்லியம் பாஸ்கம் வகைப்பாடு)

1. வாய்மொழிக் கலை
(Verbal Art)

2. வாய்மொழி சாராக் கலை
(Non – Verbal art)

3. நாட்டுப்புறவியல் (பிருண்வார்ட் வகைப்பாடு)

வாய்மொழிக்கலை
(Verbal art)

ஓரளவு
வாய்மொழிக்கலை
(Partly Verbal art)

வாய்மொழி சாராக்கலை
(Non – Verbal art)

4. நாட்டுப்புறவியல் (போக்ஸ் வகைப்பாடு)

செயல் வகை
(Action type)

அறிவியல் வகை
(Science type)

மொழியியல்
வகை (Linguistic
type)

இலக்கிய வகை
(Literature type)

5. நாட்டுப்புறவியல் (பிரான்சிஸ் லீ உட்லி வகைப்பாடு)

இலக்கியம்
(Literature)

நம்பிக்கைகள்
(Beliefs)

கைவினைப்
பொருட்கள்
(Crafts)

மொழி அல்லது
நாட்டுப்புறப்
பேச்சு (Language
or folk speech)

6. நாட்டுப்புறவியல் (ரிச்சர்ட் டார்சன் வகைப்பாடு)

(Richard Dorson classification)

உடல் செயல்சார் நாட்டுப்புறவியல்
(Physical folklore)

உடல் செயல் சாரா நாட்டுப்புறவியல்
(Non – Physical folklore)

நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வின் வளர்ச்சி

நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வின் வளர்ச்சியைக் கீழ்க்கண்டவாறு
விளக்கலாம்.

சேகரிப்பு நிலை
(Collection stage)

>

விளக்கநிலை
(Description stage)

>

ஒப்பாய்வு நிலை
(Comparative stage)

அமைப்பியல் ஆய்வுக்கு

>

அமைப்பியல் ஆய்வுக்குப்

முன்னைய நிலை

பின்னைய நிலை

(Pre – Structural stage)

(Post – Structural stage)

இத்துறை தனியொரு துறையாக வளர்ந்தால் பல்வேறு துறையினருக்கும் பயன்படுவதோடு தமிழகப் பண்பாட்டு வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் (reconstruction) செய்யப்பெரிதும் துணைபுரியும்.

8. நாட்டுப்புறவியல் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புற இலக்கியம் (Folk literature)	நாட்டுப்புறப் பழக்கங்கள் (Folk practices)	நாட்டுப்புறக் கலைகள் (Folk arts)	நாட்டுப்புற அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் (Folk Science)
1 நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்	தினந்தோறும் பின்பற்றும் பழக்கங்கள் (day-to-day practices)	நிகழ் கலைகள் (Performing)	1 நாட்டுப்புற மருத்துவம்
2 கதை	1 நம்பிக்கைகள்	1 ஆடல்	2 நாட்டுப்புறத் தொழில்நுட்பவியல்
3 கதைப்பாடல்	2 வழக்கங்கள்	2 நடனம்	3 நாட்டுப்புறக் கட்டிடக்கலை
4 பழமொழி	3 சடங்குகள்	3 நாட்டுப்புற நாடகம்	
5 விடுகதை	4 விழாக்கள்	4 சைகைகள் முதலியன	
6 புராணம் முதலியன	அவ்வப்போது நிகழ்வது (Occasional) நாட்டுப்புற விளையாட்டு முதலியன	நிகழாக்கலைகள் (Non - Performing)	
		1 வண்ண ஓவியம்	
		2 சிற்பங்கள்	
		3 கைவினைப் பொருட்கள்	
		4 வரைவுப் படங்கள்	
		5 ஆடை அணிகலன்கள் முதலியன	

நாட்டுப்புற இலக்கியமும் எழுத்திலக்கியமும்

வாய்மொழி இலக்கியங்களே உலகில் முதலில் தோன்றின என்பதையும் எழுத்துமுறை வழக்கிற்கு வரும்முன்னர் எல்லா இலக்கியங்களும் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக இருந்தன என்பதை நமக்கு வரலாறு காட்டுகின்றது. **வில்லியம் பாஸ்கம்** என்பவர் வாய்மொழியாக

வழங்குபவற்றை Verbal Art என்று குறிப்பிடுகிறார். தமிழில் **எழுதா இலக்கியம், நாடோடி இலக்கியம், பாமர இலக்கியம், மக்கள் இலக்கியம், வாய்மொழி இலக்கியம்** என்று பல பெயர்களில் அழைப்பர். இவ்விலக்கியத்திற்கு முதலோ கடைசியோ இல்லை. மனித இனம் தோன்றிய போது அது தோன்றியது. மனித சமூகம் மாறுவதற்கேற்ப அதுவும் மாறிக்கொண்டு வந்துள்ளது. சமுதாய மாற்றத்தை முதலில் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில்தான் காணலாம். பழமைக்கும் பழமையாய் புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்குவது நாட்டுப்புற இலக்கியமாகும்.

எழுத்திலக்கியம்

எழுத்துமுறை வந்த பின்னர் எழுத்திலக்கியம் (Written Literature) தோற்றம் பெற்றது. Written literature, Classical literature, top rank literature என்ற சொற்றொடர்கள் எழுத்திலக்கியத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இலக்கியம் என்றாலே எழுத்திலக்கியத்தைத்தான் பெரும்பாலும் குறிப்பிடுகின்றது. **செந்நெறி இலக்கியம், மரபிலக்கியம், உயர் இலக்கியம், ஏட்டிலக்கியம், எழுத்திலக்கியம்** என்றெல்லாம் வாய்மொழி இலக்கியத்திற்கு மாறானவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நாட்டுப்புற இலக்கியம் – எழுத்திலக்கியம் வேறுபாடு

நாட்டுப்புற இலக்கியம் கட்டுப்பாடற்றது. மலையருவியாக, காட்டு மல்லிகையாகக் கருதப்படுவது. அனைவரும் பொருள் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் எளிமையும் இனிமையும் உடையது.

எழுத்திலக்கியம் யாப்பிற்குக் கட்டுப்பட்டது. சீரும் தளையும் அடியும் சிதைந்துவரின் புலவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். கற்றோர் மட்டும் படித்து இன்புறுவதற்காக எழுந்த எழுத்திலக்கியம் கல்வியோடு தொடர்புடையது ஆகும்.

நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் உள்ளத்து உணர்வுகளைக் காணலாம். மக்களுக்காக மக்களால் ஆக்கப்படுவது. இதில் சில வடிவ அமைப்புகளைக் காணலாம்.

ஏட்டிலக்கியத்தில் வடிவ அமைப்புகள் காணப்படும் நாட்டுப்புற இலக்கியம் போன்று விதிமுறையாக அமையவில்லை.

எழுத்திலக்கியம் பெரும்பாலும் செந்தமிழ் நடையில் அமைந்திருக்கும். ஆனால் நாட்டுப்புற இலக்கியம் பெரும்பாலும் பேச்சு நடையில் அமைந்திருக்கும். எழுத்திலக்கியம் பெருந்தெய்வங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது. ஆனால் நாட்டுப்புற இலக்கியம் சிறுதெய்வ வழிபாட்டைப் போற்றுகின்றது.

ஏட்டிலக்கியத்தில் ஏதேனும் ஒரு வரி திரும்பத் திரும்ப (Repetition) வரின், அது கூறியது கூறல் என்னும் குற்றத்தின் பாற்படும் என்பர். ஆனால், நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் சில அவ்வாறு வருதல் இயல்பாகும்.

நாட்டுப்புற இலக்கியம் – எழுத்திலக்கியம் ஒற்றுமை

நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்கும் எழுத்திலக்கியத்திற்கும் கற்பனை, உவமை, உருவகம், எதுகை, மோனை, அந்தாதி போன்ற பொதுப்பண்புகளைக் காணலாம். நாட்டுப்புற இலக்கியக்கூறான உள்ளடக்கம், வடிவக்கூறு, அமைப்புமுறை எழுத்திலக்கியத்தில் ஊடுருவி நிற்பதைக் காணலாம். கர்நாடக சங்கீதம் நாட்டுப்புற இசையினின்றும் கிளைத்திருக்க வேண்டும். அதுபோன்றே நாட்டிய நாடகமும் நாட்டுப்புறக் கலையினின்றே வளர்ந்திருக்க வேண்டும்.

எழுத்திலக்கியம் தனித்த நோக்கும் கலைத்திறமும் செயற்கைப் புனைவும் கொண்டது. நாட்டுப்புற இலக்கியத் தாக்கம் எழுத்திலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றது. ஆனால், எழுத்திலக்கியத்தில் இரண்டறக் கலந்து மறைந்தும் போவதில்லை. ஒன்றின் தாக்கம் மற்றொன்றில் காணப்படும் அவை தனித்தனி நிலை பேற்றின. ஆனால் எந்த மனித வரலாற்றிலும் எந்த

இனமும் நாட்டுப்புற இலக்கியம் இன்றி எழுத்திலக்கியம் மட்டும் பெற்றிராது.

நாட்டுப்புற இலக்கியச் செல்வாக்கு

எழுத்திலக்கியத்தில் நாட்டுப்புற இலக்கியச் செல்வாக்கினைக் குறித்து முதன்முதலில் பேராசிரியர் அ.மு. பரமசிவானந்தம் அவர்கள் *வாய்மொழி இலக்கியம்* (1964) என்ற நூலில் சொல்கின்றார். டாக்டர் சு. சண்முக சுந்தரம் அவர்கள் *நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு* (1980) என்று தனி நூலே எழுதியுள்ளார்.

பாரி மகளிர் பாடும் *அற்றைத்திங்கள்* பாடலும் மாண்ட மன்னனுக்காகப் பாடும் *முல்லையும் பூத்தியோ* பாடலும் ஒப்பாரியின் சாயலை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. டாக்டர் கைலாசபதி அவர்கள் சங்க இலக்கியத்திலுள்ள வீரயுகப் பாடல்கள் எல்லாம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களே என்கிறார். பரிபாடலில் முருகன் முன் ஆடியும் பாடியும் விழாவாக அமைக்கின்ற அப்பெருநாளைப் பற்றிய பாடலும்

ஒரு திறம், யாணர் யாழின் தீங்குரலெழ

ஒரு திறம், யாணர் வண்டின் இமிர் இசையெழ

ஒரு திறம், கண்ணார் குழலின் கரைபு எழ (பரி 17. 12. 21)

நாட்டுப்புறப் பாடலைப் போன்று உள்ளது. மக்கள் வழக்கில் வழங்கிய பழமொழிகளை வள்ளுவர் எடுத்தாண்டுள்ளார். *கற்றலின் கேட்டலே நன்று* (பழமொழி).

கற்றிலனாயிலும் கேட்க (குறள்)

யானையால் யானையாத்தற்று (பழமொழி)

வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைவுகள்

யானையால் யானை யாத்தற்று (குறள் 678)

சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டுப்புறப்பாடல் செல்வாக்கு

சிலம்பில்தான் முழுக்க முழுக்க நாட்டுப்புற இலக்கியச் செல்வாக்கு உள்ளன. சிலப்பதிகார மங்கல வாழ்த்தும் கானல் வரியும் வேட்டுவ வரியும் ஆய்ச்சியர் குரவையும் குன்றக்குரவையும் வாழ்த்துக்காதையும் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. சிலப்பதிகாரம் தெருக்கூத்தின் முன்னைய வடிவம் என்று டாக்டர் மு. சண்முகம்பிள்ளை கூறுகிறார்.

ஞாயிறு போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும் போன்றவை நாட்டுப்புற மக்களின் இறைவழிபாட்டை உணர்த்துகின்றன. மலையிடைப் பிறவா மணியேயென்கோ தெம்மாங்கை நினைவூட்டுகின்றது. சிலம்பு வரிப்பாடல் கள் நாட்டுப்பாடலே என நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர் கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்களும் கூறுகிறார்.

வாழ்த்துக்காதையில் அம்மானைவரி, கந்துகவரி, ஊசல்வரி, உலக்கைக் குற்றும் பாடல் முதலியன வாய்மொழி இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தனவாகும்.

திருப்பாவையில் வாய்மொழிப் பாடல்கள் நிறைய காணப்படுகின்றன.

சிற்றஞ்சிறு காலே வந்துன்னைச் சேவித்துள்

பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்கோளாய் (29)

மிக்க பெரும்புகழ் மாவலி வேள்வியில்

தக்கதி தன்றென்று தானம் விலக்கிய

சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய (1.8.7)

குறவஞ்சி இலக்கியங்களிலே மிகச்சிறந்தது குற்றாலக் குறவஞ்சி. இதுவும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைமைந்த இலக்கியமாகும்.

ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்

ஒடுங்கக் காண்பது யோகியர் உள்ளம்

வாடக் காண்பது மின்னார் மருங்கு

வருந்தக் காண்பது சூல்உளை சங்கு

போடக் காண்பது பூமியில் வித்து

காலப்போக்கில் சமுதாயத்தில் எத்தனையோ மாற்றங்கள் – பிரிவுகள் புகுந்துவிட்டன. உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்ற பிரிவுகள் தோன்றலாயின காலப்போக்கில் வாய்மொழி இலக்கியத்தைத் தாழ்ந்தோர் உடைமையாக்கி உயர்ந்தோர் தமக்கென வேறு இலக்கியங்களைப் படைத்துக்கொண்டனர். சொத்துள்ளவர்கள் தமக்கென ஓர் உயர்கலையைப் பேணினர். சொத்தில்லாத உழைப்பாளி மக்கள் நாட்டுக்கலையைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். அன்றிலிருந்து இரண்டு வகையான கலைகளும் சமூகத்தில் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கின. ஒன்று உழைப்போர் கலைகள். மற்றது சுகிப்போர் கலைகள். இரண்டும் இரண்டு வர்க்கங்களைப் பிரதிபலித்தன.

நாட்டுப்புற இயலின் வரலாறு

மனிதன் தோன்றியபோதே நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் தோன்றி விட்டன. நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் என்று மனித இன வரலாற்றில் தோன்றினவோ? அன்றே இவ்வியலும் தோன்றிவிட்டது. பொதுமக்களைச் சார்ந்த மரபுமுறைகள் (Populern antiquities) என்ற பெயரிலும், பொதுமக்கள் இலக்கியம் (Populer literature) என்ற பெயரிலும், பொதுப் புராணவியல் (Common mythology) என்ற பெயரிலும் ஆய்வுகள் நடைபெற்றன. பின்னர் நாட்டுப்புறவியலைக் குறிக்கும் Folklore என்ற சொல் உருவாக்கப்பட்டது. Folklore என்ற சொல்லையும் பகுப்பையும் செய்த பெருமை வில்லியம் ஜான் தாமஸ் (William John Thomas) அவர்களையே சாரும். இவ்வாங்கிலேயர் இச்சொல்லை உருவாக்கிய காலம் கி.பி. 1846 ஆகும். இதற்குப் பின்பே நாட்டுப்புறவியல் அறிவியல் ஆய்வாக மலர்ந்தது. மனிதனின் சடங்குமுறைகள், நம்பிக்கைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழி, நாட்டுப்புறப்பாடல் முதலியவற்றை இச்சொல் குறிப்பதாக அவர் கூறியுள்ளார். நாட்டுப்புறவியல் என்பது பழங்காலப் பண்பாட்டின் எச்சம் (Cultural Survival) என்பது அவர் கருத்தாகும். வில்லியம் பாஸ்கம் என்ற மானிடவியல் பேரறிஞர் Verbal art மொழிக்கலை என்றும் Non - Verbal art

என்பது வாய்மொழி சாராத கலை என்றும் கூறினார். அயர்வொர்த் பீட் (Iorwerth Peate), டான் யோடர் (Don Yoder) போன்றோர் Folk life என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

சுருங்கக் கூறின் நாட்டுப்புற வாழ்வியல் என்பது பண்பாட்டின் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கி ஆராய்வதாகும். நாட்டுப்புற இயலைக் குறிக்க, பல சொற்கள் தோன்றியும் Folklore என்ற சொல்தான் நிலைத்து நின்றது.

உலக நாட்டுப்புறவியலின் வரலாறு

19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் ருஷ்யா, பின்லாந்து, ருமேனியா, பல்கேரியா போன்ற நாடுகளில் நாட்டுப்புறவியல் வளரத் தொடங்கிவிட்டது. ஜெர்மனியில் கிரீம் சகோதரர்கள் நாட்டுப்புற இயலை அறிவியல் நோக்கில் ஆராயத் தொடங்கிவிட்டனர். ஜெர்மனியும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வில் முனைந்து நின்றது. நாட்டுப்புறவியலின் தந்தை எனக் குறிப்பிடப்படும் ஜேக்கப் கிரீம் சகோதரர்கள் ஜெர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களே. நாட்டுப்புறவியல் துறையில் அமெரிக்கா மிகச் சிறந்து விளங்குகிறது.

- I. பழைய ஆங்கில நாட்டுப்புறவியல் எச்சங்கள்
- II. நீக்ரோக்களின் நாட்டுப்புறவியல்
- III. வட அமெரிக்க இந்தியப் பழங்குடிகளின் நாட்டுப்புறவியல்
- IV. பிரெஞ்சு, கனடா, மெக்ஸிகோ நாட்டுப்புறவியல்

என அமெரிக்க நாட்டுப்புறவியலை நான்காகப் பகுத்து ஆராய்கின்றனர்.

ஜேக்கப் கிரீம் (Jacob Grimm)

ஜேக்கப் கிரீம் அவர்கள் நாட்டுப்புறவியலை அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய வழி வகுத்தவர். இவரை நாட்டுப்புறவியலின் தந்தை (Father of folklore science) என்பர். இவரும் இவரது சகோதரரும் ஜெர்மானிய மொழியை ஆராய்ந்தபோது, நாட்டுப்புறவியலில் நாட்டம்

கொண்டனர். கிரீம் சகோதரர்கள் கி.பி. 1812ஆம் ஆண்டு நாட்டுப்புறக் கதைகளின் முதல் தொகுதியையும் கி.பி. 1815ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் தொகுதியையும் வெளியிட்டனர்.

சுவார்ட்ஸ் (Schwartz), மென்ஹார்ட் (Mannhart), மாக்ஸ்முல்லர் போன்றோர்கள் கிரீமின் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றினர்.

தாமஸ் கிராவ்டன் குரோக்கர் (Thomas Crofton Croker)

(கி.பி. 1798 – 1854)

இவர் அயர்லாந்தில் வழங்கும் நாட்டுப்புறக் கதைகளைச் சேகரித்து Fairy legends and traditions of the South of Ireland என்ற நூலை வெளியிட்டார். இந்நூலில் இவர் மற்ற நாடுகளில் வழங்கும் கதைகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார்.

தியோடர் பென்பே (Theodor Benfey) (கி.பி. 1809 - 1901)

இவர் கி.பி. 1859ஆம் ஆண்டு பஞ்சதந்திரக் கதைகளை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்ததோடு அழகிய முன்னுரையொன்றும் எழுதினார். பென்பே அவர்களுக்குச் சமஸ்கிருத வாய்மொழி இலக்கியங்களில் பெரும் ஈடுபாடு உண்டு. இந்திய நாட்டுப்புறக்கதைகள் மத்திய தரைக்கடல் வழியாக மேலைநாட்டிற்குப் பரவியிருக்க வேண்டும் என்றும் அவ்வாறு பரவுவதற்குக் கலாச்சாரத் தொடர்பும் காரணம் எனக் கூறுகின்றார்.

அடல்பெர்ட் குகன் (Adalbert Kuhn) (கி.பி. 1812 - 1881)

ஜேக்கப் கிரீமைப் போலவே இவரும் ஒப்பு மொழியியல் அடிப்படையில் நாட்டுப்புறவியலை ஆராய்ந்தார். இயற்கையின் புயல், இடி, மின்னல், காற்று, மேகம் முதலியவைகள் புராணங்களுக்கு அடிப்படையாக உள்ளன எனக் கண்டறிந்தார். புராணங்களை மேல்நிலைப் புராணங்கள் (Higher Mythology), கீழ்நிலைப் புராணங்கள் (Lower Mythology) என இரு வகையாகப் பிரிக்கின்றார்.

வில்ஹெல்ம் மான்ஹார்ட் (Wilhelm Mannhardt) (கி.பி. 1831 - 1880)

நீர், ஆவிகள் பற்றிய புராணத்தை ஜெர்மன் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளுடன் ஒப்பிட்டு, அஃது மானிடவியல் பள்ளிக் கோட்பாட்டுடன் ஒத்திருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டி ஆராய்ந்தார்.

மாக்ஸ் முல்லர் (Max Muller) (கி.பி. 1823 - 1900)

சமஸ்கிருதப் பேரறிஞரும் மொழியியல் வல்லுநருமான மாக்ஸ் முல்லர் புராணவியல் ஒப்பாய்வில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர். இந்தோ ஐரோப்பியப் புராணங்களின் தோற்றத்தை ஆராய்ந்தவர். ஒரு கால கட்டத்தில் வேதக் கடவுள்களின் பெயர்கள் மறக்கப்பட்டு அப்பெயர்களைப் புராணங்களில்தான் காணமுடிந்தது என்கிறார். பெரும்பாலான புராணங்களுக்கு இயற்கையின் படைப்பான சூரியனுடன் தொடர்பு இருப்பதாக இவர்கருதுவதால் கோட்பாட்டை Solar Theory என்று கூறுவர்.

சுவார்ட்ஸ் (Schwartz)

எல்லா புராணங்களுக்கும் இடி, மின்னல்தான் அடிப்படைக் காரணம் என்பது இவர் கோட்பாடாகும். இதைத்தான் (Storm theory) என்பர். இருட்டுக்கும் ஒளிக்குமிடையேதான் பல புராணக்கதைகள் எழுந்தன என்பது இவர் வாதமாகும்.

டெய்லர் (E. B. Taylor) (கி.பி. 1823 - 1900)

மானிடவியல் பேரறிஞரான டெய்லர் *மனித இனத்தின் தொல் வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகள்* (Researches into the Early History of Mankind) என்ற நூலையும் *தொல் பண்பாடு* (Primitive culture, 2 Vols) என்ற நூலையும் வெளியிட்டார். மனிதர்களுடைய பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கை, மதச்சடங்கு போன்றவற்றில் ஓர் ஒருமைப்பாடு இருப்பதைக் கண்டார். மனிதப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் இத்தகைய ஒருமைப்பாடு காணப்படுவது இயற்கையே என ஆராய்ந்துள்ளார்.

தாமஸ் நைட்லி (Thomas Knightley)

ஜரிஷ் நாட்டைச் சார்ந்த இவரது *the fairy mythology* (கி.பி. 1828) *Tales and popular fiction* (கி.பி. 1834) என்ற இவ்விரண்டு நூல்களும் ஒப்பு நாட்டுப்புறவியலின் மிகச் சிறந்த நூல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. பலவிடங்களில் வழங்கிய கதைகளையெல்லாம் திரட்டி இன அடிப்படையில் வகை செய்துள்ளார்.

சில கதைகள் ஜெர்மானிய மக்களிடையே தோன்றி, பின்னர் கெல்டிக் மக்களிடையே பரவியது என்றும், பழைய ஜரிஷ் மக்களிடையே மோகினிக் கதைகள் காணப்படவில்லை என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். பல்வேறு நாட்டுக் கதைகளை ஒப்பிட்டு, அவற்றிடையே காணப்படும் ஒற்றுமைக்குக் காரணங்கள் காணவும் முற்பட்டார். பல்வேறு நாட்டுப்புறக் கதைகளில் காணப்படும் ஒற்றுமைக்கு மனித இன வரலாற்றில் மக்களிடையே காணப்படும் ஒரேவிதமான எண்ணம்தான் காரணம் என்கிறார்.

வில்லியம் தாமஸ் (William Thomas)

நாட்டுப்புற இயல் வரலாற்றில் மறக்கமுடியாத இடத்தைப் பெற்றிருப்பவர் இவரே. இவர்தாம் கி.பி. 1846ஆம் ஆண்டு Folklore என்ற சொல்லை உருவாக்கினார். இச்சொல்லை உருவாக்கிய பின்புதான் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு அறிவியல் ஆய்வாக மாறத் தொடங்கியது. இச்சொல்லை உருவாக்கியதோடு கி.பி. 1878ஆம் ஆண்டு நாட்டுப்புறவியல் கழகம் (Folklore Society) ஒன்றும் இவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

உலகிலே முதன்முதலில் துவங்கப்பட்ட கழகம் இதுதான். Folklore என்ற சொல்லை உருவாக்கியதோடு, நாட்டுப்புற இயலுக்கு வித்திட்டவர் களுள் முதன்மையானவர் வில்லியம் தாமஸ் அவர்களேயாவார். நாட்டுப்புற இயலுக்கு வித்திட்ட பெருமையும் நாட்டுப்புற இயலின் வரலாற்றில் முதலிடமும் இவருக்குண்டு.

ஆர்ச்சர் டெய்லர் (Archer Taylor 1890)

நாட்டுப்புறவியல் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட பேரறிஞர்களுள் இவரும் ஒருவர். பழமொழி பற்றிய இவரது ஆய்வு இன்றும் அறிஞர் பெருமக்களால் பாராட்டக்கூடிய பெருமையைப் பெற்றுள்ளது.

ஆலன் டாண்டிஸ் (Alan Dundes)

இன்றைய நாட்டுப்புறவியல் பேரறிஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆலன் டாண்டிஸ். இவரது நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இன்றைய நாட்டுப்புறவியல் துறையில் மிகச் சிறந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

ரிச்சார்டு டார்சன் (Richard M. Dorson)

அமெரிக்காவிலுள்ள இந்தியானா பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியராக விளங்கும் ரிச்சார்டு டார்சன் அவர்கள் இன்றைய நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்களுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் *Folklore*-க்கும் *folklore*-க்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டினார். அமெரிக்க நாட்டுப்புறவியலை அமெரிக்க வரலாற்றோடு இணைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்கிறார். அமெரிக்க நாட்டுப்புறவியலை 1. *காலனி நாட்டுப்புறவியல் (Colonial Folklore)*, 2. *நகைச்சுவை*, 3. *வட்டார நாட்டுப்புறப் பண்பாடு*, 4. *குடியேறியவர்களின் நாட்டுப்புற இயல்*, 5. *நீக்ரோக்களின் நாட்டுப்புற இயல்*, 6. *நாட்டுப்புற வீரர்கள்*, 7. *இக்கால நாட்டுப்புறவியல் (Modern Folklore)* என வகைப்படுத்தி ஆராய வேண்டுமென்கிறார்.

நாட்டுப்புறவியல் கழகங்கள்

நாட்டுப்புற வளர்ச்சியில் நாட்டுப்புறவியல் கழகங்களும் (Folklore Societies) பெரும்பணி ஆற்றியுள்ளன.

1. இலண்டனில் கி.பி. 1878ஆம் ஆண்டு நாட்டுப்புறவியல் கழகம் (Folklore Society) ஒன்று துவங்கப்பட்டது. வில்லியம் தாமஸ் இயக்குநராகவும் கொம்மே கௌரவச் செயலாளராகவும்

பணியாற்றினர். Folklore Record என்ற இதழையும் நடத்தினர். பின்னர் Folklore என்ற பெயரில் வெளிவந்தது. உலகிலே முதன்முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கழகம் இதுதான்.

2. கி.பி. 1888ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க நாட்டுப்புறவியல் கழகம் (American Folklore Society) தோன்றியது.
3. கி.பி. 1926ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்து நாட்டுப்புறவியல் கழகம் தோன்றியது.
4. கி.பி. 1930ஆம் ஆண்டு ஐரிஷ் அரசினர் ஐரிஷ் நாட்டுப்புறவியல் நிறுவனம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்தார்.
5. கி.பி. 1952ஆம் ஆண்டு உப்சலா பல்கலைக்கழகத்தில் நாட்டுப்புறவியல் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.
6. இந்தியாவில் முதலில் கல்கத்தாவிலும் லக்னோவிலும் பின்னர் மைசூரிலும் நாட்டுப்புறவியல் கழகங்கள் தோன்றின.
7. கி.பி. 1981ஆம் ஆண்டு இந்தியத் தமிழ் நாட்டுப்புறவியல் கழகம் (Tamil Folklore Association of India) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மொழியில் துறையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

தமிழக நாட்டுப்புறவியலின் வரலாறு

தமிழகத்தில் நாட்டுப்புறவியல் வளர்ந்து வரும் துறைகளில் ஒன்றாகும். இந்தியவியல், மானிடவியல், மொழித்துறைகளின் பகுதியாகச் செயல்பட்ட நாட்டுப்புறவியல் இன்று தனியொரு துறையாகத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டுப்புறவியல் தமிழகத்தில் ஐம்பதுகளில் முகிழ்த்து அரும்பி எழுபதுகளில் போதாகி எண்பதுகளில் மலராகி மணம் பரப்புகிறது.

இந்திய நாட்டுப்புறவியலின் வளர்ச்சியை மூன்று கால கட்டமாகப் பகுத்து ஆய்வு செய்கின்றனர்.

- கிறித்தவ மிஷனரிக் காலகட்டம் (1800 - 1900) (Missionary Period)
- தேசீய உணர்வு காலகட்டம் (1900 - 1950) (Nationalistic Period)

➤ கல்விக் காலகட்டம் (1950 -) (Academic Period)

தமிழக நாட்டுப்புறவியலின் வளர்ச்சியையும் மூன்றுகால கட்டமாக நோக்குவர்.

- சேகரிப்புக் காலம் (1871 - 1959)
- ஆய்வின் தொடக்க காலம் (1960 - 1969)
- ஆய்வுகளின் வளர்ச்சிக்காலம் (1970)

தமிழக நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வின் வளர்ச்சியையும் வரலாற்றையும் ஐந்தாகப் பகுத்து ஆய்வு செய்யலாம்.

- நாட்டுப்புற இயலும் வெளியீடுகளும் (Folklore Publications)
- நாட்டுப்புற இயலும் இதழ்களும் (Folklore and Journals)
- நாட்டுப்புற இயலும் கருத்தரங்குகளும் (Folklore and Seminars)
- நாட்டுப்புற இயலும் ஆய்வுகளும் (Folklore and Researches)
- நாட்டுப்புற இயலும் மக்கட் தொடர்புச் சாதனங்களும் (Folklore and mass media)

நாட்டுப்புற இயலும் வெளியீடுகளும்

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நாட்டுப்புறவியலைப் பற்றி ஆராய்ந்த முன்னோடிகளில் நடேச சாஸ்திரியாரும் ஒருவர். அவர் தென்னிந்திய நாட்டுப்புறவியலை ஆராய்ந்து நான்கு பாகங்களாக வெளியீட்டுள்ளார்.

சோமலெ அவர்கள் *தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும்* என்ற நூல் எழுதியுள்ளார். ஆங்கிலத்திலும் அந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. புராணங்கள், சமயம், மந்திரம், வழக்கங்களும் மரபுகளும், சந்தைகளும் திருவிழாவும், நாட்டுப்புற இசை, வாய்மொழி இலக்கியம் முதலிய பல்வேறு கூறுகளை விரிவாக விளக்குகிறது. சு. சண்முக சுந்தரம் *நாட்டுப்புறவியல் ஓர் அறிமுகம்* என்ற நூலில் நாட்டுப்புறவியலை ஆய்வு நோக்கில் எழுதியுள்ளார். ஆறு. இராமநாதன் அவர்கள் *நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள்* என்ற நூலில்

கதைப்பாடல், தெருக்கூத்து, உடன்கட்டை ஏறல் ஆகியவற்றைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். இரா. சுரேந்திரன் அவர்கள் **நாட்டுப்புற இலக்கியம் நலந்தரு விளக்கம்** என்ற நூலில் நாட்டுப்புறவியலின் பல்வேறு கூறுகளை விளக்கிப் பதினாறு இயல் எழுதியுள்ளார். ச. அகத்தியலிங்கம் அவர்களும் ஆறு. இராமநாதனும் இணைந்து **நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுக் கோவை** (தொகுதி 1&2) என்ற நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார்கள்.

சு. சண்முக சுந்தரம் **நாட்டுப்புறவியல்** என்றொரு நூல் வெளியிட்டுள்ளார். பொதுப்பகுதி கலைகள், பண்பாடு, இலக்கியம் என்ற நான்கு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்து, 16 இயல்கள் எழுதியுள்ளார். நாட்டுப்புறவியலின் பல்வேறு கூறுகள் இதில் அலசி ஆராயப்பட்டு உள்ளன.

நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் (Folk Songs)

நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய் பின்னை புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்குகின்றன. இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக சார்லஸ் கோவர் (Charles Gover) **தென்னிந்திய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்** (The Folk Songs of Southern India) என்ற நூலில் பாடல்களை மொழிபெயர்ப்பு செய்துள்ளார்.

முதல் நாட்டுப்புறப்பாடல் தொகுதி **காற்றிலே மிதந்த கவிதை** என்ற பெயரில் மு. அருணாசலம் வெளியிட்டார். இவர் மேலும் **தாலாட்டு இலக்கியம்** என்ற நூலில் தாலாட்டின் தோற்ற வளர்ச்சியை சங்ககால முதற்கொண்டு இன்றுவரை அலசி ஆராய்ந்துள்ளார். த. ந. சுப்பிரமணியம் **காட்டு மல்லிகை** என்ற நூலில் நாட்டுப்புறப்பாடல்களைச் சேகரித்து வெளியிட்டுள்ளார்.

செ.ப. கணபதி ஒப்பாரிப் பாடல்களைக் **கண்ணீர்ப் பூக்கள்** என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார். செ. அன்னகாமு **ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள்** என்ற நூல் எழுதியுள்ளார். சு. சண்முக சுந்தரம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைத் தொகுத்து, **தமிழ்நாட்டுப் பாடல்கள்** என்ற நூல் வெளியிட்டார்.

நாட்டுப்புறக்கதைகள் (Folktales)

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக மக்களிடையே நாட்டுப்புறக்கதைகள் வாய்மொழியாக வழங்கிவரின்மும் 16ஆம் நூற்றாண்டில்தான் மேலை நாட்டிலே அச்சேறியது. 1867ஆம் ஆண்டு தமிழில் வீராச்சாமி நாயக்கர் *மயில்ராவணன்* கதையைப் பதிப்பித்தார். புஷ்பரதச் செட்டியார் நாட்டுப்புறக்கதைகளை *வினோதரச மஞ்சரி* என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். ஏ.எல் நடராசன் *பஞ்சதந்திரக் கதைகள்* வெளியிட்டார். *நாட்டுப்புறக்கதை* ஆய்வில் ராஜநாராயணன் அவர்கள் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். சீதாலட்சுமி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் (folktales of Tamil Nadu) என்ற நூலை வெளியிட்டார்.

நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள் (Folk Ballads)

தமிழகத்தில் 600க்கும் மேற்பட்ட கதைப்பாடல்கள் உள்ளன. கதைப்பாடல் ஆய்வை 1. சேகரிப்புப் பணி (Collection), 2. வகைப்படுத்தல் Classification, 3. ஆய்வு செய்தல் (Analysis) என மூவகையாகப் பகுக்கலாம்.

சு. சக்திவேல் *ஆந்திரமுடையார் கதைப்பாடல், புலமாடன் கதைப்பாடல், பொன்னிறத்தாள் கதைப்பாடல்களை* ஆராய்ச்சி முன்னுரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார். மேலும், 32 சமூகக் கதைப்பாடல்களை ஆராய்ந்து தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஆய்வறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளார். சிவசுப்பிரமணியம் *பூச்சியம்மன் வில்லுப்பாட்டை* ஆராய்ச்சி முன்னுரையுடன் பதிப்பித்துள்ளார்.

பழமொழிகள் (Proverbs)

1842ஆம் ஆண்டு பெர்சிவல் (Percival) முதன் முதலில் பழமொழிகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். 1877ஆம் ஆண்டு வேணு கோபால் நாயுடு *பழமொழி புத்தம்* வெளியிட்டார். 1894ஆம் ஆண்டு ஜான் லாசரஸ் *தமிழ்ப்பழமொழிகளில் அகரவரிசை* என்ற நூல் வெளியிட்டார். 1916ஆம் ஆண்டு சிதம்பரம் பிள்ளை *பழமொழித் தீபிகை* வெளியிட்டார். வி.

நந்தகோபால் *பழமொழிக்கொத்து* என்ற நூல் வெளியிட்டார். *தமிழ்நாட்டுப் பழமொழிகள்* என்ற நூலை எஸ். கே. சாமி வெளியிட்டார்.

விடுகதைகள் (Riddles)

மறைபொருளினின்றும் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கதையே விடுகதை ஆகும். சிந்தனையைத் தூண்டுவதும் அறிவு ஊட்டுவதும் விடுகதையின் குறிக்கோளாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டிலே விடுகதைகளைத் தொகுக்க ஆரம்பித்தனர். 1877ஆம் ஆண்டு அருணாசல முதலியார் *இருசொல் அலங்காரம்* என்றொரு நூலை வெளியிட்டார். 1888ல் பெருமாள் நாடார் *இருசொல் அலங்காரமும் முச்சொல் அலங்காரமும்* என்ற நூலைத் தொகுத்துள்ளார். 1933ல் குப்புசாமி நாயுடு *விவேக விளக்க விடுகவி பொக்கிஷம்* என்றொரு நூல் தொகுத்துள்ளார்.

புராணங்கள் (Mythology)

தொன்மம் என்ற நூலில் புராணக்கூறுகளைப் பற்றி கதிர் மகாதேவன் ஆராய்ந்துள்ளார். *புராண இலக்கிய வரலாறு* என்ற நூலை மருததுரை படைத்துள்ளார். சுல்மான் *தமிழ் கோயில் தொன்மங்கள்* பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார்.

நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுமுறைகள் (Folklore Research Methodology)

நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு பெருகியும் பரவியும் வருகின்றது. வளர்ந்து வரும் துறைக்கேற்பப் பல்வேறு கூறுகளை ஆராய, பல்வேறு ஆய்வு முறைகள் உருவாவது இயற்கையாகும்.

டாக்டர் கருணாகரனும் டாக்டர் பாக்கியலட்சுமியும் எழுதிய *நாட்டுப் புறவியல் ஆய்வு நெறிமுறைகள்* என்ற நூலில் அமைப்பியல் முறை, சமூக வியல் முறை, உளவியல் முறை, வரலாற்று முறை, மொழியியல் முறை, குறிப்பிட்ட காலமுறை (Synchronic method), கருத்துப் பரிமாற்ற முறை பற்றி விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதியுள்ளார்கள். இத்துறை பற்றிய அடிப்படை நூலாகக் கருதலாம். *நாட்டுப்புறவியலாய்வு நெறிமுறைகள்*

என்ற தலைப்பில் 12 ஆய்வுக்கட்டுரைகளை ஆறு. இராமநாதன் பதிப்பித்து உள்ளார். **நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுமுறைகள் அன்றும் இன்றும்** என்பது குறித்து பா.ரா. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் **தமிழகத்தில் பின்பற்றப்படும் நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுமுறைகள்** பற்றிப் பேராசிரியர் சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும் **நாட்டுப்புறச் சமய ஆய்வு நெறிமுறைகள்** பற்றி எவலின் மாசிலாமணி மேயர் அவர்களும் **சிறு தெய்வ ஆய்வுமுறை** பற்றி டாக்டர் ம. வேலுசாமி அவர்களும் **நாட்டுப்புற நிகழ்கலை ஆய்வுமுறை** பற்றி டாக்டர் மு. இராமசாமியும் **நாட்டுப்புற இசை ஆய்வுமுறை** பற்றி அங்கயற்கண்ணியும் **மூடநம்பிக்கை ஆய்வுமுறை** பற்றி டாக்டர் க. சாந்தியும் தரவுகளுடன் விளக்கி ஆராய்ந்துள்ளனர். இவை நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வுமுறைகளுக்கு அடிப்படை நூல்களாகும். இது நாட்டுப்புறவியலின் ஆய்வு வளர்ச்சியைக் காட்டும் நூல்களாகும்.

அலகு - 2

நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் வகைகளும் பாகுபாடுகளும் - நாட்டுப் பாடல்களின் வடிவம் - மெட்டுகள் - இசையொலிகள், உவமை, கற்பனை, நகைச்சுவை, நீதிகள் முதலியன.

வாய்மொழிப் பாடல்கள்

பெரும்பான்மையான வாய்மொழிப் பாடல்கள் இயற்கை சூழல் களிலேயே பாடப்படுகின்றன. அதில் வாய்மொழிப் பாடல்கள் இயற்கைச் சூழலுக்கும் பாடகருக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

தாலாட்டுப் பாடல்கள்

குழந்தைகளைத் தூங்கச் செய்ய தாய், பாட்டி, அத்தை போன்ற உறவினர் பாடும் பாட்டு தாலாட்டாகும். தாலாட்டு என்ற தொடரை, தால் + ஆட்டு எனப்பிரித்து தால் என்றால் நாக்கு அதனை ஆட்டிப்பாடுவது

தாலாட்டு என்று இலக்கியவாணர் குறிப்பிடுவர். ராராட்டு ஓராட்டு, தாராட்டு என்றும் நாட்டாரால் குறிக்கப்படுகிறது. தாலாட்டுப் பாடுவோருக்கு நெடியதொரு பாடல் தெரிந்திருப்பினும் நீட்டிப் பாடும் திறம் இருப்பினும் குழந்தைத் தூங்கத் தொடங்கும் நேரத்தைப் பொறுத்தே அதன் நீட்சி அமையும். தாலாட்டுப் பாடல்களுக்குப் பொருள்களாக அமைவனவற்றை பா. ரா. சுப்பிரமணியம் தொகுத்துத் தருகிறார். 1. குழந்தை, 2. அதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள், 3. உறவினர்கள்

அழுகையை அடக்குவதற்கும் உறங்கவைப்பதுமே தாலாட்டின் முதல் செயல்பாடாகும். ஆதலின் தாய் அழுகைக்குரியக் காரணம் கேட்பதாக ஓர் அடிக்கருத்து தாலாட்டில் வருவதைக் காணலாம்.

அழுகைக்குக் காரணம்

அத்த அடிச்சாலோ
 அல்லிமலர்ச் செண்டாலே
 மாமன் அடிச்சானோ
 மல்லிகைப் பூச்செண்டாலே
 பாட்டி அடிச்சாலோ
 பாலூட்டும் கையாலே
 நீட்டி அடிச்சாலோ
 நெய்யூட்டும் கையாலே
 ஆரடித்து நீ அழுதாய்
 ஏலம்பூ வாய்நோக

உருவகம்

மானத்து மீனோ
 மேகத்து மின்னொளியோ
 தாகத்தைத் தீர்க்கவந்த
 தங்க இளநீரோ
 அஞ்சிலேயும் பிஞ்சோ

அரும்பிலேயும் வாசனையோ
பூவிலேயும் பிஞ்சேறி
புனலிலேயும் வாசனையோ

தாய்மாமன் பெருமை

ஏறுறதும் தங்கரதம்
எறங்குறதும் வெள்ளிரதம்
போகறதும் பொன்னுரதம் – எனக்கு
பூசப் பண்ணும் ராசகுளம்
தெருவெல்லாம் தேக்குமரம் – உன்ன
சேர்ந்ததெல்லாம் ராசகுளம்
இராசகுள மாமனுக்கு
ஆசை மருமகனும்
பாசமெல்லாம் வன்னிமரம் – ஒன்
வம்சமெல்லாம் ராசகுலம்
ராசகுல மாமனுக்கு
ஆசையுள்ள ரத்தினமோ

இப்பாடலில் தாய்மாமன் தமிழ்நாட்டாரிடையே தந்தைக்கு அடுத்த இடத்தைப் பெற்றவன் என்பதைக் காட்டுகிறது.

சிறுவர் பாடல்கள்

குழந்தை வளர்ச்சி நிலையில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பாடல்கள் மாறுபடுகின்றன. குழந்தைத் தவழும்போதும் உண்ணும்போதும் கைவீசும்போதும் உற்றாரும் பெற்றோரும் பாட்டுப் பாடுவர். குழந்தைகள் ஓடி ஆடி விளையாடும் சிறுவர்களாக மாறி வளர்க்கின்ற நிலையில் அவர்கள் பாடும் பாடல்கள் முன்னைய நிலையில் நின்று மாறுபடுகின்றன. இப்பாடல்கள் குழந்தைகளால் பாடப்படுவன ஆகும்.

எண்ணுப்பயிற்சிப் பாடல்கள்

ஒரு குடம் தண்ணிமொண்டு
 ஒரே பூ பூத்ததாம்
 இரண்டு குடம் தண்ணிமொண்டு
 இரண்டே பூ பூத்ததாம்
 மூன்று குடம் தண்ணிமொண்டு
 மூன்றே பூ பூத்ததாம்
 நான்கு குடம் தண்ணிமொண்டு
 நான்கே பூ பூத்ததாம்
 ஐந்து குடம் தண்ணிமொண்டு
 ஐந்தே பூ பூத்ததாம்

.....

சிறு குழந்தைகளுக்கு ஒன்று முதல் பத்து வரை உள்ள எண்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு மேலே கண்ட பாடல்களைப்பாடுவர்.

வினா விடைப் பாடல்

தேன் தேன்
 என்னாத் தேன்
 கொம்புத் தேன்
 என்னாக்கொம்பு
 மான் கொம்பு
 என்னா மான்
 காட்டு மான்
 என்னா காடு
 ஆற்காடு
 என்னா ஆறு
 பாலாறு
 என்னா பால்

கள்ளிப் பால்

என்னாக் கள்ளி

எலை கள்ளி

என்னா எலை

வாழ எலை

என்னா வாழை

கல் வாழை

என்னாக் கல்

திண்டுக்கல்

காதல் பாடல்கள்

இலக்கியக் காதலும் நாட்டுப்புறக் காதலும் சிலவகைகளில் ஒன்று பட்டும் சிலவகையில் வேறுபட்டும் நிற்கின்றன. தலைவன், தலைவி வனப்பு நோக்கி காதல் உண்டாவது இலக்கியக் காதல். உறவின் அடிப்படையில் எழுதுவது நாட்டுப்புறக் காதல். நாட்டுப்புறக் காதலில் காதலனும் காதலியும் சந்தித்து நெருங்கி உறவாடினாலும் காதலியானவள் தனது கற்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாது காப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாய் இருக்கின்றாள்.

மண்குடம் கொண்டு

மலையோரம் தண்ணிக்குப்போகும் – மாமன் மகளே

உன் இரண்டு மண்குடத்தின்

விலை என்ன?

எனக் கேட்கிறான்.

மண்குடம் போனால்

மறுகுடம் வாங்கலாம்

மானம் போனால் – மாமன் மகளே

உலகம் என்ன சொல்லும்?

எனப் பதிலளிக்கிறாள்.

தொழில் பாடல்கள்

இயற்கையைத் தனக்கு சாதனமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் செயலைப் பழங்காலத்தில் தொழில் எனக் கருதப்பட்டது. இன்று தொழிலே உலகத்தை இயக்கும் சக்தியாக வளர்ந்துள்ளது. வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே என்று செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்று நம்புகின்றனர். பொதுவாகத் தொழில்புரியும்போது பாடும் பாடல்களை தொழில் பாடல்கள் என்கிறோம். தொழிலின் சுமையும் உழைப்பின் களைப்பும் தெரியாமல் இருக்கப் பாடுகின்றனர்.

ஏற்றப்பாட்டு

ஏற்றப்பாட்டிற்கு எதிர்ப்பாட்டு இல்லை என்ற பழமொழி இதனைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது.

பெருமானே வாரீர்

சிவனாரே வாரீர்

சிவனும் பெருமானும்

சேர்ந்து மடலேறும்

அரியும் சிவனும்

அமர்ந்து மடலேறும்

ஏற்றம் இறைக்கச் செல்லும் நேரம் வைகறைப் பொழுதாகும். இலைகள் மீதும் புல்லின் மீதும் பனித்துளிகள் முத்து முத்தாய் விளங்குகின்றன. அதைக்கண்ட நாட்டுப்புறப் பாவலன் அக்காட்சியைத் தனது ஏற்றப்பாடலில் வடிக்கின்றான்.

மூங்கில் இலைமேலே

தேங்கும் பனிநீரே!

கோவை இலைமேலே

கொள்ளும் பனிநீரே!

பாவை இலைமேலே

படரும் பனிநீரே!

வாழை இலைமேலே

படரும் பனிநீரே!

தெம்மாங்குப் பாடல்கள்

தேன் பாங்கு என்பது அப்படித் தேய்ந்து மாறி வழங்குகிறது என்று சொல்வார்கள். தேன் எப்படி இனிக்கிறதோ அப்படி இனிக்கும் பான்மை அந்தப் பாட்டுக்கு உண்டாம் என்கிறார் கி.வா. ஜகநாதன். இந்தத் தொடருக்குத் தேன் + பாங்கு எனப்பிரித்துத் தென்னாட்டு மக்களின் பாங்கினைப் புலப்படுத்துவதால் தெம்மாங்கு என்றும் விளக்கலாம்.

வாழையடி உன்கூந்தல்

வைரமடி பல்காவி

ஏழையடி நானுனக்கு

எறங்கலையோ உம்மனசு

நன்னான நானா நனநன்னா

தன்னான தானா தனைதானா தானா

தெம்மாங்கு பாடும் சூழல்

தெம்மாங்கிற்கு ஒரு மெட்டுத்தான் உண்டு. ஆனாலும் அதைப் பலவாறு தாளத்தை மாற்றிப் பாடுவதுண்டு. இப்பகுதியில் 206 கண்ணிகள் இருக்கின்றன. இந்தக் கண்ணிகளுக்கிடையே பொருள் தொடர்பு ஏதும் இல்லை. பல பல நிலையில் உள்ள ஆண்களும் பெண்களும் பாடும் முறையிலே துண்டுத்துண்டாக அமைந்தவை இவை என்கிறார் கி.வா. ஜகநாதன்.

மூக்குத்திக்குத் தொங்கலிலே - குட்டி

முந்நூறு பச்சைக்கல்லு

ஆளைத்தான் பகட்டுதடி - குட்டி

அதிலே ஒரு பச்சைக்கல்லு

சந்தனம் உரசுங்கல்லு - குட்டி

தலைவாசலைக் காக்கும் கல்லு

மீன் உரசும் கல்லுக்கடி - குட்டி
வீணாசைப் பட்டாயோடி

திருமணப் பாடல்கள்

திருமணப்பாடல்களின் அடிக்கருத்துக்கள் எள்ளி நகையாடுவதையும் ஏசல்களாகவும் அமையும்.

கல்யாணம் கல்யாணம் எங்கள் அண்ணன்
கர்ணருக்குக் கல்யாணம்
கல்யாணம் என்றுசொல்லி
கடலேறி பாக்குவெச்சி
சின்னமடியும் கொல்லி
சீமையெங்கும் பாக்குவெச்சி
வண்ணமடியும் கொல்லி
வரிசையெங்கும் காப்புவெச்சி
தெக்கத்தி மாமனுக்கு
தென்னிலையில் பாக்குவெச்சி
வடக்கத்தி மாமனுக்கு
வாழெலையில் பாக்குவெச்சி
உள்ளூரு மாமனுக்கு
ஓசந்த எலையில் பாக்குவெச்சி

என்று திருமண அழைப்புப் பேசப்படுகிறது.

மணவாழ்த்து

திருமணத்தின்போது பெரியோர்கள் மணமக்களை வாழ்த்துவர். மணமக்கள் வாழவும் வளமும் நலமும் பொழிய வேண்டுமென வாழ்த்துவதை

பிள்ளை பதினாறும் பெற்று
பெருவாழ்வு வாழ்ந்திடுங்கள்
மக்கள் பதினாறும் பெற்று
மங்கலமாய் வாழ்ந்திடுங்கள்

ஆல்போல் தழைத்து
 அருகுபோல் வேருன்றி
 நலமுடனே எந்நாளும்
 ஞானமுடன் வாழ்ந்திடுவீர்

என்று அறியமுடிகிறது.

ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

பழமையான வாய்மொழி வழக்காறுகளுள் ஒப்பாரியும் ஒன்று. இறந்தவரை நினைத்து அவர்மேல் பாடப்படும் பாடலை ஒப்பாரி என்பர்.

தொல்காப்பியத்தில் ஒப்பாரி

மாய்ந்த மகனை சுற்றிய சுற்றம்
 ஆய்ந்த பூசல் மயக்கத்தானும்
 தாமே ஏங்கிய தாங்கரும் பையுளும்
 கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கி
 செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும்
 நனிமிகு சுரத்திடை கணவனை இழந்து
 தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலையும்
 கழிந்தோர்தே எத்தழிபடர் உறீஇ
 ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்

என்னும் தொல்காப்பியப் புறத்திணை சூத்திரத்தால் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னரே மகளிர் ஒப்பாரி பாடி அழும் வழக்கம் இருந்தது புலப்படும்.

ஒப்பாரி பாடும் முறை

ஒப்பாரி பாடல்களில் அதிகமாக மடக்காக வரும் சொற்களையே பயன்படுத்துகின்றனர். இறந்தவருக்கும் ஒப்பாரி பாடுகிறவருக்கும் உள்ள உறவைக் காட்டும் சொற்களே இம்மடக்குகள்.

ஒப்பாரி பாடும் நோக்கம்

இறந்துபோனவரிடத்து தாம் கொண்ட உண்மையான அன்பின் காரணமாக ஏற்படும் துக்கத்தை வெளியேற்றும் விதமாகச் சிலருக்கு ஒப்பாரி பயன்படுகிறது. ஒப்பாரி இறந்து கிடப்பவருக்காக அன்று. தத்தம் மனக்குறையைத் தீர்க்க உதவும் கருவியாகத் திகழ்வதால் பாடப்படுகிறது.

ஒப்பாரி காட்டும் பெண்கள் நிலை

குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கணவன் இறந்துவிட்டால் மனைவி பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகிறாள். பேரிழப்பை மட்டுமின்றி அமங்கலி என்ற சொல்லையும் தாங்கிக்கொள்ள வேண்டியவளாகிறாள். கணவனை இழந்த இழப்பைக் காட்டிலும் கைம்மை நோன்பின் கொடூரம் வேதனைக்கு உள்ளாக்குகிறது.

அள்ளி கொடுக்கவேண்டாம்

அரண்மனையில் பாகம் வேண்டாம்

அன்பான வார்த்தை சொல்லி - என்னை

அரவணைத்தால் போதும்

பணங்காசு கொடுக்க வேண்டாம்

பட்டுப்பாய் போடவேண்டாம்

பாசமுள்ள வார்த்தை சொல்லி

பராமரிச்சா போதும்

சீர்வரிசை செய்யவேண்டாம்

சிப்பக்கட்டு கட்டவேண்டாம்

சாந்தமான வார்த்தை சொல்லி - என்னை

சிரிக்கவச்சா போதும்

பெண்களின் உணர்ச்சிகள் முழுமையும் ஒப்பாரி பாடல்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

அலகு – 3 பழமொழிகள், விடுகதைகள்

தமிழில் பழமொழிக்கு மூதுரை, முதுமை, மொழிமை, முன்சொல், முதுசொல், பழஞ்சொல் என ஆறு பொருள் இருப்பதாக சேந்தன் திவாகரம் கூறுகின்றது. பழமொழி என்ற சொல்லே மிகப்பழமையானவற்றை உணர்த்துவதாகும். பலரது அறிவையும் ஒருவரது நுண்ணுணர்வையும் அறிய முடியும். அறிவின் சுருக்கமே பழமொழி எனலாம்.

பழமொழியும் தமிழ் இலக்கியங்களும்

தொல்காப்பியர் பழமொழியை முதுசொல், முதுமொழி என்று குறிப்பிடுகிறார்.

.....

அங்கதம் முதுசொலோடு அவ்வேழ் நிலத்தும் (தொல்.செய்.391)

ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப (தொல்.செய்.165)

தொல்காப்பியர் – பழமொழிக்கு விளக்கம் தருகிறார்.

நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியும் உடைமையும்

மென்மை என்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்

குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்

ஏது நுதலிய முதுமொழி

கருதிய பொருளை விளக்கும் வகையில் நுண்மை, சுருக்கம், தெளிவு, மென்மை ஆகிய இயல்புகளுடன் பழமொழி விளங்கும். தொல்காப்பியர் நுட்பம், சுருக்கம், விளக்கம், எளிமை ஆகிய இயல்புகளுடன் குறிப்பிட்ட பொருளைக் காரணத்துடன் உணர்த்த வல்லது பழமொழி என பழமொழிக்கு வரையறை செய்கிறார். ஒரு கருத்தை உணர்த்துவதும் அக்கருத்து காரணத்துடன் அறிவுக்கு ஏற்றதாகவும் நுட்பம், சுருக்கம், விளக்கம், எளிமை உடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். கூரியதாய்ச் சுருங்க விழுமியதாய் எளிதாகி இயற்றப்பட்டுக் குறித்த பொருளை முடித்தற்குக் காரணமாகிய

பொருளினைக் கருதுவது முதுமொழி என்ப எனப் பேராசிரியர் விளக்கம் தருகிறார்.

பழமொழியும் விடுகதையும்

பழமொழியும் விடுகதையும் நிலைத்த அமைப்புடையதெனினும் (Fixed phrase genre) அவற்றிடையே ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் புரிந்துகொள்வது பழமொழி, விடுகதையைப் புரிந்து கொள்வதற்குப் பெருந்துணையாக இருக்கும்.

ஒற்றுமைகள் (Similarities)

- இவ்விரண்டிற்கும் அடிப்படை வாக்கியங்களே. செய்யுளுக்குரிய நடை இவற்றிற்கும் உண்டு.
- இவ்விரண்டிலும் கூறுகளின் பொருத்தத்தின் மூலம் குறிப்பிட்ட (referents) உரை முடிகிறது.
- உடன்பாட்டு (Non oppositional) எதிர்மறை (oppositional) பழமொழிகள் இருப்பது போன்று உடன்பாட்டு, எதிர்மறை விடுகதைகளும் உண்டு.
- பழமொழி இல்லாமல் விடுகதையோ, விடுகதை இல்லாமல் பழமொழியோ உள்ள சமுதாயத்தைக் காணமுடியாது. பழமொழி உள்ள சமுதாயத்தில் விடுகதையும் விடுகதை உள்ள சமுதாயத்தில் பழமொழியும் நிச்சயம் இருக்கும்.

வேற்றுமைகள் (Differences)

- பழமொழிகள் அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விடுகதைகள் விடுகதை அமர்வில் போடப்படுகின்றன.
- பழமொழியில் எளிமையும் தெளிவும் உள்ளன. வினா எழுப்பி விடை கூற வேண்டிய நிலையில் சிந்தனைத் தடுமாற்றம் விடுகதையில் உண்டு.
- பழமொழி விடை கூறுகின்றது. விடுகதை வினா எழுப்புகின்றது.

- இயல்பான நிலையைப் பழமொழியிலும் மீச்செலவு இயல்பை விடுகதையிலும் காணலாம்.
- பழமொழியில் மறைத்துக் கூறுவதை விடுகதையில் வெளிப்படையாகவும் விடுகதையில் வெளிப்படையாக உள்ளதைப் பழமொழியில் மறைத்தும் கூறுவதைக் காணலாம்.
- பழமொழிகள் மறைவான கேள்விக்கு வெளிப்படையாகப் பதில் கூறினால், விடுகதைகள் வெளிப்படையான கேள்விக்கு மறைவான பதிலைத் தருகின்றன.
- அமைப்பியலடிப்படையில் விடுகதைகள் மேல்நிலை சொற்றொடர் களையும் (Supra phrasal) பழமொழிகள் சொல் துணுக்குகளையும் (Phrasal cliches) கொண்டிலங்குகின்றன.

பழமொழியின் கருப்பொருள்

பழமொழியின் கருப்பொருள் 1. மக்கள் இனம் (Human beings) 2. விலங்கினம் 3. மரம், செடி, கொடி, இனம் 4. பண்பாடு 5. பல்பொருள் பற்றியது எனப் பிரிக்கலாம். இப்பெரும் பிரிவில் பல உட்பிரிவுகளும் உண்டு.

இயற்கை பற்றிய பழமொழிகள்

- சூரியனைக் கண்ட தாமரை போல
- பூமியைப்போல பொறுமை வேண்டும்
- ஆடியில் காற்றடித்தால் ஐப்பசியில் மழை பெய்யும்

மனித உலகம்

- பாம்புக்குப் பல்லில் விஷம், பங்காளிக்கு உடம்பெல்லாம் விஷம்.
- கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்
- மச்சினன் உண்டானால் மலையேறிப் பிழைக்கலாம்

விலங்குகளும் பறவைகளும்

- ஆட்டுக்கு வாலை அளந்து வைத்தாற்போல
- நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணோம், கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணோம்.
- பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சாது

மரம், செடி, கொடிகள்

- கொடிக்குக் காய் பாரமா?
- இஞ்சி லாபம் மஞ்சளிலே
- மிளகு சிறுத்தாலும் வீரியம் போகுமா?

குடும்பம்

- தந்தை எவ்வழி அவ்வழி புதல்வன்
- உள்ளூர்ப் பெண்ணும் அயலூர் மண்ணும் ஆகாது
- தாய்க்குப் பின் தாரம்

சாதி

- எண்ணிச் செய்கிறவன் செட்டி, எண்ணாமல் செய்கிறவன் மட்டி
- தாய்ப்பவன் ஆனாலும், மாப்பவன் எடுப்பான் தட்டான்
- இடையன் புத்தி பிடரியிலே

வேளாண்மை

- அகல உழுவதைவிட ஆழ உழு
- அந்தி ஈசல் அடைமழைக்கு அறிகுறி
- உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் தார்க்குச்சி மிஞ்சாது

கல்வி

- இளமையில் கல்
- கற்றது கைம்மண் அளவு, கல்லாதது உலகளவு
- கல்வியில்லாச் செல்வமும் கற்பில்லா அழகும் பிரகாசிக்காது

பொருளாதாரம்

- திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு
- வரவுக்குத் தகுந்தபடி செலவு செய்
- வட்டிக்கு ஆசை முதலுக்குக் கேடு

மருத்துவம்

- சுக்கு இல்லாத கசாயம் உண்டா?
- ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி
- கோழையை அறுக்கும் குப்பைமேனிச்சாறு

இலக்கண இலக்கியம்

- கல்லாடம் படித்தவனிடம் சொல்லாடாதே
- வில்லுக்கு விசயன்
- ஆற்று மணலை எண்ணினாலும் அர்ச்சுனன் மனைவியை எண்ண முடியாது

நுண்கலை

- ஆடிய காலும் பாடிய நாவும் சும்மா இராது
- கைப்பட்டால் கண்ணாடி
- பாடப் பாட ராகம், மூட மூட ரோகம்

உளவியல்

- ஆசைக்கு ஓர் அளவில்லை
- மனக்கவலை பலக்குறைவு
- நார் அறுந்தால் முடியலாம், மனம் அறுந்தால் முடியலாமா?

தத்துவம்

- ஆசை அண்டினால் அழகையும் அண்டும்
- செத்த பிணங்களைக் கண்டு சாகும் பிணங்கள் அழுகின்றன.
- இன்றிருப்பார் நாளை இல்லை

தெய்வம்

- திக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமே துணை
- நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும்

பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும்

- பரணியில் பிறந்தவன் தரணி ஆள்வான்
- தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்
- சனிப்பிணம் தனியே போகாது

வானிலையியல்

- தட்டான் தாழப்பறந்தால், தப்பாமல் மழை வரும்
- ஐப்பசி மாதம் அடைமழை, கார்த்திகை மாதம் கனமழை
- அந்தி ஈசல் பூத்தால் அடைமழை அதிகரிக்கும்

மாதம், கிழமை

- சித்திரை மாதம் சீர் கூட்டும்
- ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை
- தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்

பல்பொருள் (Miscellaneous)

- வல்லோன் வகுத்ததே வாய்க்கால்
- மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமிர்தம்
- மனம்போல வாழ்வு
- கறந்த பால் முலை ஏறுமா?

விடுகதைகள்

விடுகதை என்பது விடுவிக்கப்பட வேண்டியது. மறை பொருளினின்றும் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய கதையே விடுகதையாகும். விடுகதை என்னும் சொல்லுக்குப் புதிர்மைப் பண்புடையது என்றும் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய பொருள் கதையாக அமைந்துள்ளது என்றும்

தெளியலாம். வினா எழுப்பும் வகையாகவும் விடையிறுக்கும் தன்மையாகவும் விடுகதைகள் உள்ளன. தமிழிலே புதிர்ப்பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு எதிர்மறையிலேயே பெரும்பாலும் விடுகதைகள் தோன்றுகின்றன. அறிவு ஊட்டுவதும் சிந்தனையைத் தூண்டுவதும் விடுகதையின் குறிக்கோளாகும். கதைக்கு ஆதாரமாகவும் செய்யுளுக்கு உயிராகவும் பொழுதுபோக்குச் சாதனமாகவும் உள்ளது. பெரியோர்க்கும் சிறியோர்க்குமிடையே தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது. விடுகதையின் அடிப்படைப் பண்பு உருவகமாகும். விடுகதைகளுக்கும் உருவகங்களுக்குமுள்ள தொடர்பினை முதன்முதலில் உலகுக்கு உணர்த்தியவர் கிரேக்கப் பேரறிஞர் அரிஸ்டாட்டில் ஆவார்.

விடுகதையால் கூறுபவனின் உளப்பான்மை வளர்கிறது. ஆர்வத்தினின்றும் விடுதலை கிடைக்கிறது. சிறியோர்க்கும் பெரியோர்க்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்துகிறது என ஜேம்ஸ் என்ற அறிஞர் கூறுகிறார். கனவு மனிதனது அடிமன உணர்வுகளுக்கு வெளியீடு தருவதுபோல விடுகதைகளும் வெளியீட்டிற்கு உதவி வருகின்றன என கார்லோசு கூறுகிறார். சில விடுகதைகள் கதையைப் போலவே விரிவாக இருக்கும். சின்னச்சின்ன விடுகதைகட்குப் புதிர் என்ற பெயரே மிகவும் பொருந்தும் கதைபோல் வருவனவற்றை விடுகதை என்று குறிப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர் கி.வா. ஜெகந்நாதன் கூறுகிறார்.

விடுகதையின் வரலாறு தொல்காப்பியத்தில் தொடங்கி இன்றுவரை தொடர்கிறது. இனிமேலும் தொடரும். உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் தந்தனர். இடைக்காலப் புலவர்கள் விடுகதைகளைச் செய்யுள் வடிவில் பாடினர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் விடுகதைகளைத் தொகுக்க ஆரம்பித்தனர். தற்போது விடுகதைகளைப் பற்றி ஆய்வே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

தொல்காப்பியர் யாப்பு முறையைக் குறிப்பிடும்போது விடுகதை பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார்.

பாட்டு, உரை, நூலே, வாய்மொழி, பிசியே,

அங்கதம், முதுசொல்லோடு அவ்வேழ் நிலத்தும்

வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்

நாற்பெயர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும்

யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்

(செய்யுளியல் - 79)

அடிவரையில்லாத ஆறுவகை யாப்பினையும் தொல்காப்பியர் உரைக்கிறார்.

நூலி னான உரையி னான

நொடியோடு புணர்ந்த பிசியி னான

ஏது நுதலிய முதுமொழி யான

மறைமொழி கிளர்ந்த மந்திரத் தான

கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான

(செய்யுளியல் - 165)

இவற்றில் பிசி என்பது விடுகதையாகும்.

ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்

தோன்றுவது கிளர்ந்த துணிவி னானும்

என்றிரு வகைத்தே பிசிவகை நிலையே

என்று பிசிக்கு விளக்கம் தருகிறார். உவமையாக அமைவதும் தெளிவுபட வருவதும் என விடுகதை இருவகையில் அமையும் என்கிறார் தொல்காப்பியர். விடுகதையை விளக்கியவர் தொல்காப்பியரே ஆவார்.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியரான இளம்பூரணர் உவமை விடுகதைக்குக் கீழ்க்கண்ட சான்றைத் தருகிறார்.

அச்சப்போல பூப்பூக்கும்

அமலேயென்னக் காய்காய்க்கும்

பேராசிரியர் மூன்று விடுகதைகளும் தந்து அவற்றிற்கு விடையும் தருகிறார். விடுகதைகளைத் தொகுத்தவர்களில் பேராசிரியரே முதலாவார்.

பிறை கவ்வி மலை நடக்கும் – யானை

முத்துப்போல் பூத்து

முதிரில் களாவண்ண

நெய்த்தோர் குருதி

நிறங்கொண்டு வித்துதிர்த்து – கழுகு

நீராடன் பார்ப்பான்

நிறஞ்செய்யான் நீராடின்

ஊராடு நீரிற் காக்கை – நெருப்பு

விடுகதையின் கருப்பொருட்கள்

மக்கள் வாழ்க்கையின் பல்வேறு பகுதிகளையும் பிரதிபலிப்பவனான விடுகதைகள் வாழ்க்கையின் பயன்படு பொருள்களான கருப்பொருள் யாவற்றையும் விளக்கும் வகையினவாக அமைகின்றன.

இயற்கைப் பொருட்கள்

- அப்பா பணத்தை எண்ண முடியாது, அம்மா புடவையை மடிக்க முடியாது – விண்மீன், வானம்
- அள்ளலாம், கிள்ள முடியாது – தண்ணீர்
- அறிவின் மறுபெயர், இரவில் வருவது – அது என்ன? – மதி
- இரவெல்லாம் பூக்காடு, பகலெல்லாம் வெறுங்காடு – வானம்

விலங்குகள்

- உண்டதை நினைப்பான், உதையை மறப்பான், உயிரையும் கொடுப்பான் – நாய்
- ஒற்றைக்கால் நாராயணன், ஓடையிலே மீன் பிடிக்கிறான் – கொக்கு
- பாரினில் பறவாத கொக்கு, பாயாத வேங்கை – குதிரை
- ஆடாத அழகிக்கு ஆடு என்று பெயர் வந்தது – ஆடு

பறவைகள்

- அத்திக்கட்டை முள் எடுத்து அடைப்பாரும் இல்லை, அழகான பூ எடுத்து முடிப்பாலும் இல்லை – சேவல்
- அது ஓர் அழகு தேவதை, ஆடும் தேவதை அது என்ன? – மயில்
- பகலில் துயிலுவான், இரவில் அலறுவான் – ஆந்தை
- குட்டியும் போடும் குவலயத்திலும் பறக்கும் – வெளவால்

தாவரங்கள்

- பரந்த காட்டேரிக்குப் பக்கமெல்லாம் சட்டை – ஆலமரம்
- அடி பெருத்தேன் குந்தாணியானேன், தலைவிரித்தேன் சடைச்சியானேன் – தென்னை
- ராசா மகள் பூ இல்லாமல் சடை போட மாட்டாள் – முருங்கை

செடிகள்

- மரத்திலே மரம் முளைத்து, மக்க சக்கரப் பழம் பழுத்து, எடுப்பார் உண்டு தின்பார் இல்லை – காப்பி
- பல்லில்லாத வெள்ளையன், காட்டிலேயும் மேட்டிலேயும், வாய்விட்டுச் சிரிக்கிறான் – பருத்தி
- மண்ணுக்குள்ளே பொன்னம்மாள் – மஞ்சள்

காய்

- முட்டைக்கு மூன்று கண், அட்டைக்கு ஆயிரம் கண் – தேங்காய், சல்லடை
- அடித்தால் அழுவான், பிட்டால் சிரிப்பான் – தேங்காய்
- ஒற்றைக்கால் கோழிக்கு வயிறு நிறைய முட்டை – கத்தரிக்காய்

பழம்

- எங்கள் வீட்டுத் தோட்டத்திலே, மஞ்சள் குருவி ஊஞ்சலாடுகிறது – எலுமிச்சை
- அட்டைக்கரிப் பெண்ணுக்கு, உச்சந்தலை மஞ்சள் – பனம்பழம்
- தோல் இருக்க, சுளை விழுங்க – வாழைப்பழம்
- செம்பு நிறைய கெம்பு – மாதுளம்பழம்

தானியம்

- அடி காட்டில் நடு மாட்டில் நுனி வீட்டில் – நெல்
- நடுக்காட்டில் ஈட்டி – கம்பு
- ஒற்றைக்கால் குருவி உழக்கு முட்டையிடும் – சோளம்

உடல் உறுப்புக்கள் (Human body parts)

- கட்டி மாம்பழம் தொப்புன்னு விழுந்தது, பார்த்தது இரண்டு பேர், எடுத்தது ஐந்து பேர், தின்றது முப்பத்திரண்டு பேர், ருசி கண்டது ஒருவர், இவர்கள் யார்? – கண்கள், விரல்கள், பற்கள், நாக்கு
- அக்காள் தங்கை உறவுண்டு, அண்டை அண்டை வீடுண்டு, கிட்டக்கிட்ட வந்தாலும் தொட்டுக்கொள்ள முடியாது – கண்கள்
- ஒரு சாண் குட்டையில் ஒரு முழுவால் - நாக்கு
- இரண்டு கிணற்றுக்கு ஒரு பாலம் – மூக்கு

உணவுப் பொருட்கள்

- ஒரு மரத்திலே ஐந்து பூக்கள் – பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய்
- ஏரித்தண்ணீர் வற்ற வற்ற, எருமைக்கடா உப்ப உப்ப – பணியாரம்
- ஊருக்கெல்லாம் ஒரே கல் – உப்பு
- கோழி மேயுது குடல் வேகுது – முட்டை

பண்ட பாத்திரங்கள்

- மூடாத வாய்க்கு முழம் வால் – அகப்பை
- ஒரு பெண்ணுக்கு மூன்று கொண்டை - அடுப்பு
- கடகடா குடுகுடு நடுவிலே பள்ளம் – ஆட்டுக்கல்
- அட்டைக்கு ஆயிரம் கண் – சல்லடை

அணிகலன்கள்

- நாடி நாடி நீட்டும் கை, தேடித் தேடி அலையும் கை, கோதி கோதி முடிக்கும் கை, ஊதி ஊதி ஓட்டும் கை – நகை
- தலையை முறித்துக் கம்புக் காட்டுக்குள் வைத்தான் – தலைப்பாகை
- கழுத்துண்டு தலையில்லை, உடல் உண்டு உயிர் இல்லை, கையுண்டு விரலில்லை – சட்டை

வாகனங்கள்

- மொட்டைத் தட்டிலே எட்டுப்பேர் பயணம் – படகு

- உடலுண்டு உயிரில்லை ஓடி ஓடி போய்ச்சேர்ந்தான் ஊருக்கு - சைக்கிள்

புராண இதிகாசம்

- இராவணன் சிரசற்றதேன்? இராவெள்ளி மறைவதேன்? - இராமன் தாரத்தால், இரா மந்திரத்தால்
- இலங்கை அழிந்ததேன், இரும்பு உருகுவதேன்? - நெருப்பால்

தத்துவம்

- போய் வருபவை இரண்டு, போனால் வராதவை இரண்டு, எப்போதும் இருப்பவை இரண்டு - இரவு, பகல், - நாள், இளமை - சூரியன், சந்திரன்

அறிவியல்

- அடங்கிக் கிடப்பான், எடுத்துக் காதில் வைத்தால், கதை ஆயிரம் அளப்பான் - தொலைபேசி
- ஆடையில்லாத கறுப்பழகி, ஆடிச் சுழன்று பாடுகிறாள் - இசைத்தட்டு
- இந்த ஊரிலே அடிப்பட்டவன், அடுத்த ஊரிலே போய்ச் சொல்லுகிறான் - தந்தி
- உயரப் பறக்குது ஊர்க்குருவி - வானவூர்தி

விடுகதையால் அறியலாகும் செய்திகள்

விடுகதை மூலம் வட்டார வழக்குகள் மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், காலமாற்றத்தின் சாயல்கள் முதலியவற்றை அறியமுடியும் மனித வாழ்வில் காணப்படும் கருப்பொருட்கள் அனைத்தையும் விளக்குகின்றன. மக்களிடைய காணும் ஒழுக்கம், அவர்கள் வழிபடும் தெய்வம், தொழில் முறைகள், சாதி வேறுபாடுகள் போன்ற பலவும் விடுகதையின் பின்னணியில் உணர்த்தப்படுகின்றன. மனித இனத்தின் சிந்தனைத் திறனை அளவிட்டு அறிவிக்கும் கருவியாக நிற்பதோடு மட்டுமின்றி மக்களின் செயல்முறைகள், பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள்,

சிந்தனைப் போக்கு, கொள்கைகள், கோட்பாடு ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் வரலாற்றுச் சான்றாகவும் விடுகதைகள் விளங்குகின்றன என டாக்டர் ச.வே. சுப்ரமணியம் கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. மனித சமுதாய வரலாற்றை அறிய விடுகதைகள் துணைபுரிகின்றன.

விடுகதையின் அமைப்பியல் ஆய்வு (Structural Study of Tamil Riddles)

விடுகதையை இரண்டு வகையாகப் பாகுபடுத்தலாம்.

விடுகதை

உருவகமில்லாதது (Literal)

உருவகமுடையது (Metaphorical)

ஆட்டிவிட்டால் ஆடுவது

ஒரு சீசாவில் இரண்டு எண்ணெய் –

அந்தரத்தில் தொங்குவது – ஊஞ்சல்

முட்டை

விடுகதைகளை எதிர்மறை விடுகதைகள் (oppositional riddles) உடன்பாட்டு விடுகதைகள் (Non oppositional riddles) என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம்.

விடுகதைகள்

எதிர்மறை விடுகதைகள் (oppositional riddles)

உடன்பாட்டு விடுகதைகள்

(Antithetical) (Privational) (Contrary)

(Non oppositional riddles)

எதிர்மறை விடுகதைகள் (oppositional riddles)

- அடித்தால் விலகாது அணைத்தால் நிற்காது - தண்ணீர்

உடன்பாட்டு விடுகதைகள் (Non oppositional riddles)

- அங்கே சிலுக்குவாள், இங்கே பலுக்குவாள், கதவு முளையில் ஒண்டிக் கொள்வாள் – துடப்பம்

Antithetical opposition

- பேசாமல் பேசுவான், சொல்லாமல் சொல்லுவான், அகிலத்தை ஆட்டி வைப்பான் - புத்தகம்

Privational opposition

- காலும் கையும் இல்லாதவன், ஆடி ஆடிப் பாடுகிறான் - இசைத்தட்டு

Contrary opposition

- அகல நெற்றி உண்டு, ஆணும் அல்ல, பெண்ணும் அல்ல, அழகான பொட்டு உண்டு, சிவப்பும் அல்ல கறுப்பும் அல்ல - வானம், நிலா

1960ஆம் ஆண்டு அமைப்பியல் கோட்பாடு உருவாகியது. விளாடிமிர் பிராப்பை அமைப்பியல் கோட்பாட்டின் தந்தை என்பார். ஆலன் டாண்டிஸ், லெவிஸ்டிராஸ், இ.பி. மராண்டா போன்றோர் இத்துறையில் நிறைய ஆய்வு செய்துள்ளனர்.

அமைப்பியல் ஆய்வு மூலம் தமிழ் விடுகதைகளை மூன்றாகப் பகுக்கலாம்.

- தனிநிலை விடுகதை அமைப்பு (Simple Riddle structure)
- கூட்டுநிலை விடுகதை அமைப்பு (Compound Riddle structure)
- இணைநிலை விடுகதை அமைப்பு (String Riddle structure)

தனிநிலை விடுகதை அமைப்பில் மறைபொருளை விளக்கும் குறிப்பும் விடையும் 1:1 என்ற விகிதத்திலும், கூட்டுநிலை விடுகதை, அமைப்பில் மறைபொருளை விளக்கும் குறிப்பும் விடையும் N:1 என்ற விகிதத்திலும் இணைநிலை விடுகதை அமைப்பில் மறைபொருளை விளக்கும் குறிப்பும் விடையும் N:N என்ற விகிதத்திலும் அமைந்திருக்கும். (N ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட எண்ணைக் குறிக்கும்).

அலகு - 4 நாட்டுப்புறக்கதைகள், கதைப்பாடல்கள்

மனிதகுலம் வளர்ந்த கதை சுவையானது. யாவரும் அறிய விரும்புவது. மனிதனின் கதை மகத்தானது. மனித வாழ்வில் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் கதையாகிறது. சில நிகழ்ச்சிகள் பெருங்கதையாய் விரிகின்றன. மனிதனின் ஆசைகள், அவலங்கள், தேவைகள், விருப்பு வெறுப்புகள், கனவுகள், கற்பனைகள் கதைகளாகின்றன. கதை கற்பனையை வளர்க்கிறது. கற்பனைக் கதைகளும் மனித வாழ்வின் மகத்துவங்களையே பேசுகின்றன.

நாட்டுப்புறக் கதைகளின் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புற அறிஞர்கள் நாட்டுப்புறக் கதைகளைப் பல்வேறு அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகின்றனர். வில்லியம் பாஸ்கம் அவர்கள் மூவகையாகப் பகுக்கிறார்.

1. புராணக்கதை
2. பழமரபுக் கதை
3. நாட்டுப்புறக்கதை

டாக்டர் ச. சண்முக சுந்தரம் அவர்கள் நான்கு வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. மனிதக்கதைகள்
2. மிருகக் கதைகள்
3. மந்திரக் கதைகள்
4. தெய்வக்கதைகள்

தமிழ்க்கலைக் களஞ்சியத்தில் ஏழு வகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. நீதிக்கதைகள்
2. தந்திரக்கதைகள்
3. ஏளனக் கதைகள்
4. நகைச்சுவைக் கதைகள்
5. நம்பிக்கைக் கதைகள்
6. கற்பனைக் கதைகள்

7. வஞ்சகக் கதைகள்

நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தன்மைகள்

நாட்டுப்புற வழக்கில் கதைக்குக் கால் இல்லை என்பர். இன்னும் ஆராயப் புகுந்தால் முடிவே இருக்காது. ஒவ்வொரு முறையும் மாறாமல் ஒன்றுபோல் பிழையும் பிசிரும் இல்லாமல் கதை சொல்வது என்பது முடியாத காரியம். எனவே காலப்போக்கில் கதைகள் மாறுதலைப் பெறுகின்றன என்கிறார் டாக்டர் பா.ரா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

கதை சொல்பவரின் கற்பனைக்கும் கேட்பவரின் பொறுமைக்கும் ஏற்ப, கதைகள் குறுகியதாகவோ நெடியதாகவோ இருக்கும். சொல்லும் முறையும் கேட்பவர்கேற்ப மாறுபடுவதுண்டு.

கதைகளின் நோக்கம்

கதைகளின் நோக்கம் மக்களுக்கு அறக்கோட்பாட்டை உணர்த்துவதாகும். நாட்டுப்புற மக்களுக்கு முறைசாராக் கல்வி (Non – Formal education) போன்று உலகியல் அறிவைப் போன்று உலகியல் அறிவைப் புகட்டுகின்றது. அனைத்து மக்களின் வாழ்வியலை விளக்குவதாக உள்ளது. வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாக அறிவூட்டி ஆக்கவழிப்படுத்து கின்றது. பொழுதுபோக்குச் சாதனமாக மட்டுமின்றி அறநெறியைப் போதிக்கின்றது. வளரும் குழந்தைகட்கு நீதி போதனைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றது. சிவாஜி இளம்வயதில் தாயிடம் கற்ற கதைகளே பிற்காலத்தில் சிறந்த வீரனாகத் திகழ வைத்தன. நீதிகளை உணர்த்த கதைகள் புனையப்பட்டன. நம்பிக்கைகள் கதைகளாக வெளிப்படுகின்றன. மொத்தத்தில் கதைகள் பயன்பாட்டிலக்கியமாகின்றன. சமூக வரலாற்றை அறியப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. பண்பாட்டுக் கூறுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்யப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. பழங்காலச் சமுதாயச் செய்திகளையும் சமகாலச் செய்திகளையும் அறியமுடிகின்றது.

கதைகளின் பொருண்மைகள்

வாழ்க்கைப் பிரச்சினை, ஆசை, துன்பம், சாதிப்பூசல், காதல், ஒழுக்கம், வேதனை, முட்டாள்தனம், பொறாமை, மனவுணர்வெழுச்சி, கள்ள நட்பு, மந்திரம், புத்திசாலித்தனம், நீதி முதலியவற்றின் பொருண்மைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன நாட்டுப்புறக்கதைகள்.

கதைப்பாடல்கள்

கதையைப் பாடலாகப் பாடப்படுவதை கதைப்பாடல் என்பர். அது ஒரு கதையாகவோ அல்லது உட்கதைகள் கொண்ட கதையாகவோ இருக்கலாம். ஆங்கிலத்தில் இதனை Ballad என்று கூறுவர். கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் மக்களது பேச்சு மொழியிலே அமைந்திருக்கும். காப்பியங்கள் தோன்றுவதற்கு கதைப்பாடல்களே மூலக்காரணம் எனின் மிகையாகாது.

கதைப்பாடல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தமிழ்க்கதைப்பாடலின் தோற்றம் வளர்ச்சியை ஆராய்வது கதைப் பாடலைப் புரிந்துகொள்வதற்கு பெருந்துணையாக அமையும். கதைப் பாடலுக்குத் தமிழில் அம்மாணை என்ற பெயரும் உண்டு. அம்மாணை என்ற சொல் முதன்முதலில் சிலப்பதிகாரத்தில்தான் கையாளப்பட்டுள்ளது. அம்மாணை பாட்டு என்பது கதைப்பாடலைக் குறிக்கும். சிலப்பதிகாரத்தில் அம்மாணை வரியைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

வீங்குநீர் வேலி உலகாண்டு விண்ணவர்கோன்

ஓங்கரணங் காத்த உரவோன்யார் அம்மாணை

ஓங்கரணங் காத்த உரவோன் உயர்விசும்பில்

சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோர் அம்மாணை

கதைப்பாடலின் அமைப்பு

1. காப்பு அல்லது வழிபாடு
2. குருவணக்கம்
3. வரலாறு

4. வாழி

என்ற நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும். கதைப்பாடல் துவங்கும் முன்பு இறைவனை வணங்கி பாடும் பாடலினையே காப்பு என்பர். பெரும்பாலும் விநாயகர் பற்றியும் அத்துடன் அந்தந்த ஊர்நாட்டுப்புற தெய்வங்கள் பற்றியும் பாடுவர். தனக்குப் பாடம் சொன்ன குருவணக்கம் பாடும் மரபும் உண்டு. இதனைக் குருவடி என்றும் கூறுவர். அவையடக்கம் பெரும்பாலும் உரைநடையில் அமைவதுண்டு.

நாடு நல்ல நாடு

நாவலர்கள் புகழும் நாடு

இஞ்சி மஞ்சள் பூக்கும் நாடு

இருவாச்சி மலரும் நாடு

கோடை மழை பொழியும் நாடு

குளிர்ந்த தென்றல் வீசும் நாடு

மாதம் மும்மாரி மழைபொழியும் நாடு

பின்னர் இக்கதையின் வரலாறு தொடங்கப்படும். கதைப்பாடலின் இறுதிப்பகுதி வழிபடுதலாகும். கதை கேட்போரும் மற்றோரும் அனைவரின் அருளும் பெற்று வாழ்க என வாழ்த்தலும் உண்டு.

கதைப்பாடல் வகைகள்

நாட்டுப்புறவியல் பேரறிஞர் *பெலிக்ஸ் ஓய்னாஸ்* கதைப்பாடல்களை நான்கு வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. மந்திரக் கதைப்பாடல்கள்
2. வீரர் கதைப்பாடல்கள்
3. காதலர் கதைப்பாடல்கள்
4. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள்

அன்னகாமு கதைப்பாடல்களை நான்காகப் பகுக்கின்றார்.

1. புராணக் கதைப்பாடல்
2. சரித்திரக் கதைப்பாடல்
3. வீரம் சார்ந்த கதைப்பாடல்
4. காதல் கதைப்பாடல்

சோமலெ அவர்கள் கதைப்பாடல்களை மூன்று வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. சமூகக் கதைப்பாடல்
2. காவிய கதைப்பாடல்
3. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்

டாக்டர் நா. வானமாமலை அவர்கள் கதைப்பாடல்களை நான்காக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. தெய்வீகக் கதைப்பாடல்
2. புராணக் கதைப்பாடல்
3. சமூகக் கதைப்பாடல்
4. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்

கதைப்பாடல்கள் காட்டும் நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும்

பிள்ளைப்பேற்றிற்குத் தவம்

மதுரையை ஆண்டு வந்த இராமலிங்க மகாராசனுக்கு நீண்ட நாட்களாகக் குழந்தை இல்லை. அவரது மனைவி இந்திராணி குழந்தை இல்லை என ஏங்கி கடுந்தவம் புரிந்து குழந்தைப் பேற்றைப் பெற்றாள்.

புலியாசனம் போட்டும் பொற்பா யிருபேரும்

புல்லும் படியமர்ந்து பூசை வழிபாடு

அல்லும் பகலுமாக வாசியாலே சிவனை

மனத்தி லிருத்தியே வந்தித்தார் சிந்தனையுள்ளே

மணப்பெண்ணுக்குச் சீதனம் அளித்தல்

மணப்பெண் மணம்முடித்து கணவன் வீட்டிற்குச் செல்லும்போது மணப்பெண்ணின் பெற்றோரால் விரும்பி அளிக்கப்படுவது சீதனம். கட்டாயமாகப் பெறப்படுவது வரதட்சணையாகும். நல்லதம்பி நல்ல தங்காளுக்குப் பொன்னையும் பொருளையும், பசு, எருமை, ஆடு, கழனி போன்றவற்றையும் அணிகலன்களையும் பொன்னாலான முக்காலி, மோர் கடையும் கயிறு போன்றவற்றையும் சீதனமாகக் கொடுத்தான்.

சகுனம் பார்த்தல்

நல்லதங்காள் அண்ணன்வீடு புறப்படும்போது தீச் சகுனங்கள் தோன்றுகின்றன.

கன்னி கழியாப்பெண் கையில் நெருப்பெடுத்தாள்
வாழாக் குமரியவள் மீளா நெருப்பெடுத்தாள்
வண்ணான் வெளுத்த புடவைகண்டாள் மங்கையரும்
வாணியன் கூடைதனை வரக்கண்டாள் தன்னெதிரே
ஓரி குறுக்காச்சு ஒற்றைப்பார்ப்பா நெதிரானான்
சாரை குறுக்காச்சு சர்ப்பந் தடையாச்சு
பூனை குறுக்காச்சு புதுப்பாளை முன்னாச்சு

கனவு

பின்னர் நிகழ்வதை முன்னர் உணர்த்துவனவாகக் கனவு கருதப்படுகின்றது. நல்லதம்பி கண்ட கனவைக் காண்போம்.

பன்னிரண்டு வருஷம் பஞ்சம்வந்து சேர்ந்ததுவாம்
தாலி தவிரமற்ற தங்கமெல்லா முண்டபஞ்சம்
மாங்கலியந் தான்தவிர மற்றதெல்லாம் உண்டபஞ்சம்
தாங்க முடியாமல் தாய்வீடு வருவதுமாய்
வழிகள் தெரியாமல் வனத்தில் புலம்புவதாய்
காட்டிலே சத்தமிடக் காதிலே கேட்டதுபோல்
சொப்பனங் கண்டானே துவரமன்னன் நல்லதம்பி

இறந்தவரைச் சுட்டுக் கொள்ளி வைத்தல்

நல்லதங்காளையும் குழந்தைகளையும் சந்தனக் கட்டை அடுக்கி அதன்மீது வைத்து வாய்க்கரிசி இட்டு நல்லதம்பி கொள்ளி வைத்தான்.

குற்றமிழைத்தவருக்குக் கடுமையான தண்டனை அளித்தல்

நல்லதம்பி, நல்ல தங்காள் சாவுக்குக் காரணமான மூளியலங்காரியின் முடியைப் பிடித்து இழுத்து உறுப்புகளை அரிந்து மானபங்கப்படுத்திக் கழுத்தில் எருக்கமாலை சூட்டிக் கழுதையில் ஏற்றி ஊர்வலம் வந்து சுண்ணாம்புக் காளவாயிலிட்டுச் சுட்டெரித்தான்.

செத்தவர் இருந்தால் சீமைக்கு ஆகாது

செத்தவர் இருந்தால் சீமைக்கு ஆகாது என்ற நம்பிக்கை நிலவியதையும் காண்கிறோம். மீண்டும் உயிர் பெற்ற நல்லதங்காள் உலகத்தில் வாழ விரும்பவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இறந்தவர்க்குக் கோயில் கட்டி வழிபடல்

இறந்த நல்லதங்காளுக்குக் கோயில் கட்டி வழிபடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பாலான கதைத் தலைவர்கள் இறந்தபின் தெய்வமாக வழிபடப்படுகின்றனர்.

அலகு - 5

நாட்டுப்புறவியல் சமூகவியல், மானிடவியல், உளவியல் நோக்கு

நாட்டுப்புறவியலும் மானிடவியலும் (Folklore Anthropology)

தொடக்கக் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை மனிதனைப் பற்றிய உருவத் தோற்றப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியை ஆராய்வதே மானிடவியலாகும். தொல் பொருள் மனிதனைப் பற்றி ஆராயும் மானிடப் பரிணாமம் (Human evolution) இனக்குழுக்களின் உருவத்தோற்றத்தை ஆராயும் உருவத்தோற்ற மானிடவியல் (Physical Anthropology), வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முற்பட்ட சமூகவாழ்க்கையை ஆராய்கிற தொல்பொருளியல், மனிதப் பண்பாடு அதன் மூலக்கூறுகள், அமைப்பு, மாற்றங்கள் போன்றவற்றை ஆராயும் பண்பாட்டு மானிடவியல் அல்லது சமூக மானிடவியல் (Cultural or Social anthropology) போன்றவை அதன் பிரிவுகளாகும். பொதுவாக மானிடவியல் எழுத்தறிவிற்கு முற்பட்ட மக்களுடைய பண்பாட்டினை ஆராய்வதுடன் அமைகிறது. மனிதனுக்கு இருவகையான பாரம்பரியம் உண்டு. ஒன்று உயிரியற் பாரம்பரியம் (Biological inheritance) மற்றது சமூகப் பாரம்பரியம் (Social inheritance). சமூகப் பண்பாட்டு மானிடவியலில் மனிதனின் வாழிடம், கால்வழி, தொழில், சமூக அமைப்பு, இரத்த உறவுமுறை, தனிமனித வாழ்வின் படிகளான பிறப்பு, பூப்பூ, திருமணம், இறப்பு என்பன, சமூக வாழ்வில் பெரும்பங்கு, குடும்பம், சொத்துரிமை, சமயம், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் என்பனவற்றை ஆயும் ஆய்வினையே நாட்டுப்புறவியலும் ஆராய்கின்றது. நாட்டுப்புறவியல் மானிடவியலின் ஒரு பிரிவாக இருப்பதுடன் பல்வேறு மானிடவியல் கூறுகளையும் தம்முள் கொண்டு விளங்குகிறது.

ஆரம்ப காலத்தில் மொழியியலை எவ்வாறு மானிடவியலாளர்கள் வளர்த்தார்களோ அதேபோன்று நாட்டுப்புறவியலையும் மானிடவியல்

பேரறிஞர்களே முதலில் வளர்த்தனர். நாட்டுப்புற இயலும் மானிடவியலும் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையவையாகும். இரண்டிற்கும் ஓர் எல்லை வகுப்பது மிகவும் சிரமமானதாகும். இவ்விரண்டு இயல்களும் மனிதப் பண்பாட்டை ஆராய்வனவாகும். ஆன்ட்ரூ லாங்க் (Andrew Lang) இவ்வியலை மரபு எச்சமாகக் கருதுகின்றார். மக்களது நம்பிக்கைகள், பழங்கதைகள், வழக்கங்கள் எச்சக் கூறுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. நாட்டுப்புறவியல் மரபுவழி சமூக அமைப்பிலும் புழங்குபொருள் பண்பாட்டிலும் கவனம் செலுத்துகின்றது. நாட்டுப்புறவியலாளன் பிறப்பு முதல் இறப்பு (தாலாட்டு முதல் ஒப்பாரி) வரையிலுள்ள சடங்குகளை நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் மூலம் ஆராய்கிறான். பண்பாட்டு மானிடவியலாளன் சமூக அமைப்பின்கீழ் இவற்றை ஆராய்கிறான். மானிடவியலாளர் ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டினை ஆராயும்போது அவ்வின மக்களிடையே காணப்படும் பழங்கதைகள், நம்பிக்கைகள் முதலியவற்றை ஆராயாவிட்டால் அவரது ஆய்வு முழுமை பெறாது. மரபு வழிப்பட்ட நம்பிக்கைகள், கலை, கைவினைப் பொருட்கள், சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலியன ஆய்வுகள் நாட்டுப்புறவியலும் மானிடவியலுக்கும் பொதுவானவையாகும். நாட்டுப்புறவியல் ஓர் இனத்தின் அல்லது குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாட்டை முழுமையாக ஆராய்வதில்லை. இதுவே பண்பாட்டு மானிடவியலுக்கும் நாட்டுப்புறவியலுக்குமுள்ள வேறுபாடு ஆகும். பழக்கவழக்கம், நம்பிக்கை, சடங்குகளில் காணப்படும் எழுதப்படாத மரபுகளை நாட்டுப்புறவியல் ஆராய்கின்றது.

மானிடவியலை முழுமையானதாகக் (Whole) கருதினால், நாட்டுப்புறவியலை அதன் பகுதியாகக் (Part) கருதலாம். ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டைப் பற்றி அறிய வேண்டுமானால், அவ்வினத்தாரிடையே நிலவும் பாடல்கள், கதைகள், கதைப்பாடல்கள், நம்பிக்கை, பழக்கவழக்கங்களையும் ஆராய வேண்டும். நாட்டுப்புற இயலின் செயல்முறையில் மானிடவியலாளர் கவனம் செலுத்துகின்றனர். கிரீம் சகோதரர்கள் 1819ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட Household tales

என்பவற்றைத் தொடர்ந்து நாட்டுப்புறவியல் அறிவியலாகக் கருதப்பட்டது. புராணக் கதையின் கூர்தலறக் கொள்கை பற்றி டெய்லர் ஆராய்ந்துள்ளார். லாங்க் என்பவரும் இக்கொள்கையை ஆதரிக்கின்றார். நாட்டுப்புற இயலின் தோற்ற வளர்ச்சியைப் பற்றித்தான் முதன்முதலில் ஆராய்ந்தனர். ஆனால் இன்று உயிரியல் கோட்பாட்டிலும் (Evolution) பரவுதலிலும் (Diffusion) ஈடுபாடு காட்டுகின்றனர். புராணக் கதைகளும், கதைகளும் முறையே ஆவியுலகக் கோட்பாட்டினையும் (Animism) குலக்குறி கோட்பாட்டினையும் (Totemism) விளக்குகின்றன. பண்பாட்டு மானிடவியலாளர்கள் பண்பாட்டு விதிகளைப் பயன்படுத்தி நாட்டுப்புறவியலை விளக்குகின்றனர். மரபுகளை வகைப்படுத்துதல், பகுப்பாய்வு செய்தல் போன்ற நாட்டுப்புறவியலாளரின் ஆய்வு, மானிடவியலாளருக்குப் பெரும் துணையாக உள்ளது.

நாட்டுப்புறவியலுக்கும் மானிடவியலுக்கும் உள்ள தொடர்பினால், மானிடவியல் பள்ளியே (Anthropological School) உருவாகியுள்ளது. மானிடவியல் பள்ளி பண்பாட்டினை ஆராய்வதில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றது. பண்பாட்டு ஒற்றுமையைப் புலம் பெயர்வு மூலமோ, மர உரிமையாக அடைதல் மூலமோ, கடன் வாங்கல் மூலமோ விளக்கலாம். மானிடவியல் பேரறிஞர்களும் நாட்டுப்புறவியல் பேரறிஞர்களும் பண்பாட்டினையே மையமாக வைத்து ஆராய்கின்றனர். நாட்டுப்புற வளர்ச்சியில் மானிடவியலாளர்களுக்கே கோட்பாடான வரலாற்றுப் புவியியல் கோட்பாடு மானிடவியல் ஆய்வுக்கும் பயன்படுகிறது என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டுப்புற இயலும் சமூகவியலும்

சமூகத்தைப் பற்றிய அறிவியல் சமூகவியல் எனப்படும். சோஷியாலஜி என்ற சொல் சொஸைடாஸ் (சமூகம்) என்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்தும் லோகாஸ் (படிப்பு) என்ற கிரேக்கச் சொல்லினின்றும் உருவானது. ஆகஸ்ட் காம்ப்டே (கி.பி. 1798 - 1857) என்பவர்தாம் முதன்முதலில் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். தனி மனிதனையும் மனித சமுதாயத்தையும் ஆராய்

வதையே முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. நம்பிக்கைகளும் வழக்காறுகளும் நடைமுறைகளும் சமூக நிறுவனங்களும் ஆராயப்படுகின்றன. சமூக நிறுவனங்கள் சமயம், அரசியல், பொருளாதாரம், குடும்பம் இவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும். இவற்றின் இயக்கத்தையும் இயக்காற்றலையும் ஆராய்வதே சமூகவியலின் தலையாய பணியாகும். நாட்டுப்புறவியலின் சில கூறுகளையும் சமூகவியல் அடிப்படையில் காண்கின்றனர்.

நாட்டுப்புறவியலாளரும் சமூகவியலாளரும் சமூக அமைப்பினைப் பற்றி ஆராய்கின்றனர். பழமொழிகளும் கதைகளும் சாதி அடிப்படையில் அமைந்த சமூக உறவை விளக்குகின்றன. சிக்கலான மனப்பான்மையைக் (Complex attitudes) குறித்து ஆராய, நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் உதவுகின்றன. சமூகத்தில் காணப்படும் பெரும் பாரம்பரிய மரபு (Great tradition) சிறு பாரம்பரிய மரபு (Little tradition) முதலியவற்றிற்கிடையே உள்ள சிக்கலான உறவை நாட்டுப்புறவியல் விரிவாக விளக்கிக் காட்டுகிறது. சமூகவியல் வேளாண்மைத் தொழில் செய்வோரைப்பற்றி ஆராய்வதில்லை. ஆனால் நாட்டுப்புறவியல் நாட்டுப்புற மக்களான விவசாயப் பெருங்குடி மக்களைப் பற்றித்தான் முழுக்க முழுக்க ஆய்கிறது. நாட்டுப்புற மக்களிடையே காணப்படும் பாடல்கள், கதைகள், பழமொழி, விடுகதைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவற்றைக்கொண்டு நாட்டுப்புறவியல் பேரறிஞன் அவர்களது வாழ்வைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறான். இந்நிலையில் நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வாளன் சமூகவியலாளர்க்கும் மானிடவியலாளர்க்கும் தரவுகளை (data) அளிக்கிறான். நகர்ப்புற மக்களுக்கும் நாட்டுப்புற மக்களுக்கும் இடையே பண்பாடு பண்டமாற்று முதலிய அனைத்திலும் கொள்வினை, கொடுப்புவினை உண்டு.

சமூக வாழ்க்கையைப் பற்றி முழுமையாக அறியக் குடும்பம், வழக்கம், ஒழுக்கம், மதம் போன்றவற்றை ஆராய்தல் அவசியம். சமூகவியலாளர் இதனை சமூகத்தின் நிறுவன அமைப்பு என்பர். குடும்பம் சமூகத்தின்

மூலக்கூறு என்பது அனைவரும் அறிந்ததொன்றாகும். குடும்ப அமைப்புகளைக் கொண்டு கூட்டுக் குடும்பம், தனிக்குடும்பம் என்ற இருவகைப்படுத்தலாம். தாலாட்டுப் பாடல்கள் மூலம் குடும்ப உறவு முறைகளையும் சடங்குகளையும் அறிந்துகொள்ளலாம். இன்றைய சமுதாயத்தில் கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பு மறைந்து தனிக்குடும்ப அமைப்பை நோக்கிச் செல்வதை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மூலம் அறிகிறோம். பலதார மணம் அருகி ஒருதார மணத்தை நோக்கிச் செல்லும் சமுதாயத்தையும் நாட்டுப்புறவியல் மூலம் அறிகிறோம். வாழ்வு தொடர்பான பழக்க வழக்கங்கள் சடங்குகள், சாவு தொடர்பான பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள் முதலியவற்றையும் நாட்டுப்புறவியல் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்குகிறது. சின்னத்தம்பி புகழைக்கண்டு மேல் சாதிக்காரர்கள் கொன்ற சாதிப் பிரச்சினையையும் பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்லாத நிலையைக் காட்டும் நல்லதங்காள் கதையையு வாரிசு உரிமையைக் காக்க மகனைக் கொல்கின்ற சின்ன நாடான் கதையையும் சமூகத்தில் காண்கிறோம். ஒவ்வொரு சாதியினரின் இயல்புகளையும் பழமொழி படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவனவாக உள்ளன. நாட்டுப்புறக் கதைகள் சமூகத்தையும் அதன் உறுப்பான குடும்பத்தையும் அவற்றில் நிலவும் உறவுகளையும் பிரச்சினையையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. கிராமங்கள் அனைத்தும் சாதி அடிப்படை சமுதாய அமைப்பு என்பது நாட்டுப்புறவியல் மூலம் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. சமுதாயக் கிளர்ச்சியையும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மூலம் அறிகிறோம்.

நாட்டுப்புறவியலும் உளவியலும் (Folklore and Psychology)

மனித நடத்தை பற்றிய ஆய்வு உளவியல் எனப்படும். சமூக வாழ்வில் மனித உறவுகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு உளவியல் அறிவு துணையாக அமைகிறது. உளவியல் முதலில் தன் ஆன்மாவையும் பிறகு உள்ளத்தையும் பிறகு நனவு நிலையையும் இழந்து தற்போதைய

நடத்தையைக் கைக்கொண்டிருக்கிறது என்று உளவியலுக்கு உட்வொர்த் (Woodworth) விளக்கம் தருகிறார். மனிதனைப் பற்றிய உண்மைகளை விளக்கும் அறிவியல் துறைகளுள் ஒன்றே உளவியல் என்பது ஜான்டியூயின் (John Dewey) கருத்தாகும். மனிதனின் ஒவ்வொரு நடத்தையையும் ஏதோ ஒரு குறிக்கோளோடு அமைகிறது என்றும், மனிதனின் எல்லாவித நடத்தைகளையும் இயல்புக்கங்களே ஆக்குகின்றன என்றும் வில்லியம் மாக்குகல் விளக்கம் தருகிறார். மனித நடத்தை இயல்பாக மரபினால் பெற்ற நடத்தைக் கோலங்களே இயல்புக்கங்கள் எனப்படுகின்றன. மனிதர்களின் எல்லாச் செயல்களுமே வாழ்க்கை இயல்புக்கம், இறப்பு இயல்புக்கம் என்ற இரண்டு இயல்புக்கங்களின் அடிப்படையில்தான் இயங்குகின்றன என சிக்மண்ட் பிராய்டு (Sigmund Freud) கூறுகிறார்.

நாட்டுப்புற இயல் மரபு எச்சங்களைப் பற்றி ஆராய்கிறது. பழமை ஆய்வில் இவ்வியல் நாட்டம் செலுத்துகின்றது. பழைய மரபில் பெறும் ஆக்கம் பற்றியும் பழைய மரபுகள் அழிவது பற்றியும் புது மரபுகள் தோன்றுவது பற்றியும் அவ்வாறு தோன்றும்போது ஏற்படும் மாற்றம் பற்றியும் ஆராய வேண்டும். நாட்டுப்புறவியலார் வழக்கங்களைப் பற்றி ஆராயும்போது உணர்ச்சிகளைப் பற்றியும் (Emotions) ஆராயவேண்டும். மரபெச்சங்களை ஆராயும்போது உளவியல் அடிப்படையிலும் மானிடவியல் அடிப்படையிலும் ஆராயவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களது வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் ஆகியவைகள் மரபினால் பாதுகாக்கப் படுகின்றன. இவற்றை மரபு வழி என்றும், உளவியல் வழி என்றும் இரு வகையாகப் பகுப்பர். மரபுவழிப் பழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும் மக்களது வாழ்வில் பெரும்பங்கு வகிப்பதுடன் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வளர்ந்து வருபவைகளாகும். உளவியல் வழியானது நம்பிக்கைகளின் தோற்றத்தைப் பற்றியும் அடிப்படை பற்றியும் ஆராய்கின்றது. மக்களது நடத்தையானது மரபுவழிப் பட்டதாகும். வழக்கங்கள் தனிப்பட்டவர்களது செய்கையினைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. பண்பாடு மக்களது நடத்தையினைத் தீர்மானிக்கின்றது. கலை, புராணம்,

மரபு முதலியவற்றை நம் முன்னோரிடமிருந்து நாம் பெறுகிறோம். ஆப்ரஹாமும் ஓட்டரங்கும் (Abraham and Otta Rank) புராணவியலை உளவியல் பகுப்பாய்வு செய்துள்ளனர். கலைப்பொருட்கள், புராணங்கள் முதலியவை குறியீட்டை அறிவதற்குப் பெருந்துணை செய்கின்றன என உளவியலார் கருதுகின்றனர். நாட்டுப்புறக் கதைகள் மூலம் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டையும் குறியீட்டையும் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றன.

உடல் உழைப்பால் வேலை செய்யும் உழைக்கும் வர்க்கத்தினர் உடல் சோர்வு மட்டுமின்றி உளச்சோர்வும் அடைகின்றனர். சோர்வையும் துன்பத்தையும் மறக்க இசைக்கின்றனர். சிற்றின்பத்தையும் இணைத்துப் பாடும்போது, ஏதோ ஒரு வகையில் சுய இன்பம் பெறுகின்றனர். இஃது துன்பத்தைக் குறைக்கிறது என்பதைச் சிக்மண்ட் பிராய்டு அவர்கள், *லிபிடோ* (Libido) என்ற கோட்பாட்டின்படி விளக்குகின்றார்.

மனித இனம் ஆரம்ப காலத்தில் இயற்கையுடன் போராட வேண்டியிருந்தது. இயற்கையைப் போல் செய்தால் இயற்கை தனக்குப் பணிந்து ஏவல் கேட்கும் என மனிதன் நினைத்தான். இயற்கை தமக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமாயின், தாமும் இயற்கையைப் போலவே நடக்கவேண்டும் என்றும் தாம் செய்வதைப் பார்த்து அதுபோலச் செய்யும் என்று நம்பினர். அந்த நம்பிக்கையின் விளைவே வளமைச் சடங்குகளும் (Fertility cult) ஆகும். இனப்பெருக்கத்தில் மனிதனைப் பார்த்து இயற்கை அதேபோலச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கைப் புணர்ச்சி சடங்கின் அடிப்படை ஆகும். ஆண், பெண் புணர்ச்சிச் சடங்கின் எச்சமாக - குறியீடுகளாக - விளைநிலத்தில் பொம்மைகள் வைக்கப்படுகின்றன.

கனவு என்பது தனிப்பட்ட மனிதனின் நிறைவேறாத ஆசை என்றும், புராணங்கள் ஓர் இனத்தாரின் நிறைவேறாத ஆசை என்றும் கூறுவர். புராணங்கள் பாலியல் வேட்கையும் குற்ற உணர்வும் வெட்கப்படத்தக்க தன்மையும் கொண்டவையாகும். பிள்ளையார் தனக்குத் தாயைப் போன்ற பெண் வேண்டும் என்று கேட்டதையும் பிரமன் கலைமகளையே மணந்து

கொண்டதையும் ஒடிப்பஸ் மனப்பாங்கைக் காட்டும் என்பர். சிக்மண்ட் பிராய்டு ஒடிப்பஸ் மனப்பாங்கினைக் காட்டுவதற்காகப் புராணங்களையும் நாட்டுப்புறக் கதைகளையும் ஆராய்ந்தார். உளப் பகுப்பாய்வாளர்கள் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தை மக்களது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் களமாகக் கருதுகின்றனர்.

மனிதனுடைய வாழ்வு முழுவதும் சூழ்நிலையாலும் மரபு நிலையாலும் உருவாக்கப்படுகின்றது. கற்பனைகளும் கனவுகளுமே மக்களது வேலைகளையும் துன்பங்களையும் உளவியல் அடிப்படையில் மாற்றவல்லனவாகும்.

நாட்டுப்புறவியலுக்கும் உளவியலுக்குமுள்ள தொடர்பினால், உளப் பகுப்பியல் பள்ளியே (Psychoanalytical School) எழுந்தது. பெரும்பாலும் ஊகத்தின் அடிப்படையில் இவ்வாய்வு நடத்தப்படுகின்றது. சிக்மண்ட் பிராய்டு அடி மனத்தைப் பற்றிய ஆய்வுக்குப் புராணக் கதைகள், தேவதைக் கதைகள், விலக்குகள் (Taboos), மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டார். புராணக் கதைகளையும் நாட்டுப்புற வழக்காறுகளையும் கனவுகளுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்கின்றார். சிக்மண்ட் பிராய்டு அவர்கள் ஒடிப்பஸ் மனப்பாங்கினை ஆராய, புராணக் கதைகளையும் நாட்டுப்புறக் கதைகளையும் எடுத்தாண்டுள்ளார்.